

AUDIÈNCIA pàg 9

Línia supera els 100.000
lectors metropolitans
durant el mes d'octubre

ENTREVISTA pàgs 18 i 19

Elisenda Alamany (ERC): "La decisió
sobre el meu lloc el 2023 no depèn
només de la meua voluntat"

líniahorta ^{12 anys} guinardó

Novembre 2021 · Núm. 130 · liniahorta.cat

Pressió perquè l'Ajuntament expropii la Torre del Moro

El veïnat demana de nou que el consistori compri l'històric edifici i el restauri pel risc d'esfondrament que hi ha pàg 10

Foto: Joanna Chicheinitzky

WATERPOLO pàg 26

Eva Alegre (UE Horta):
"L'entrenament és el
millor moment del dia"

A FONTS pàgs 14 i 15

Violència obstètrica: quan
l'embaràs es torna un infern

BAIX GUINARDÓ pàg 10

El veïnat atura les obres d'un
supermercat amb amiant

"El model turístic d'avui no és tornar al 2019"

Entrevista a Xavier Marcé, regidor de Turisme pàgs 12 i 13

ASSESSORIA VIA JULIA
DES DE 1963

Honestidad y servicio,
nuestro valor desde 1963

Ahora es buen momento para
comprar tu nueva vivienda
y nosotros queremos ayudarte

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

www.VIAJULIA.COM

Síguenos en: f t i p

BARCELONA
MAI S'ATURA

#BONUSCONSUM

Ja hi ha més de **50000 clients** que han reservat els seus **bonusconsum** i els volen gastar a la teva botiga.

A què esperes?

Entra a bcnmkaret.barcelona, crea la teva botiga i dona't d'alta a la campanya dels **bonusconsum** abans que s'acabin!

Una relació d'amor i odi

» El servei del Bicing té un gran ús a la ciutat, però els usuaris acaben patint les seves mancances
 » Des de l'empresa gestora recorden la dificultat de mantenir 7.000 bicicletes per a 131.000 persones

Alba Losada
BARCELONA

“Jo em vaig fer Bicing per poder anar als llocs, però quan en busco no en trobo enlloc. Quan per fi en trobo i arribo on vull anar, llavors el problema és per aparcar. Oh Bicing, no trobes bicis, no trobes llocs...”. Aquestes línies són part de la cançó que un usuari del Bicing des del 2009, Enric Bonic –nom artístic–, va fer el 2015. El problema que Bonic va convertir en melodia segueix vigent, tal com corroboren usuaris del servei, i a vegades provoca que intentar moure's amb aquest mitjà equivalgui a una mena de relació tòxica que es mou entre l'amor i l'odi.

Un exemple és el de l'Adrià Mercader, usuari des de fa gairebé un any del servei, que afirma que la idea del Bicing “és molt bona”, però que, malauradament, la seva gestió podria ser millor. “Intentar aparcar una bici a partir de les 22 h a llocs com Sant Antoni o Paral·lel és un drama”, diu Mercader sobre una experiència que també ha viscut en Manu Garcia, qui utilitza el servei des de fa cinc anys. “Les bicicletes en general estan bé. Però la dificultat de trobar-ne una o lloc on aparcar-la quan es vol ser puntual, fa que aquesta acció pugui ser com un esport de risc”, afirma.

Davant d'aquest problema, que es pot fer evident només passant pel costat de certes estacions, des de Barcelona de Serveis Municipals (BSM) asseguren que la disponibilitat mitjana del servei és superior al 90%, tot i que pot variar segons la intensitat amb la qual es faci servir, les franques horàries i els mesos de l'any. “És difícil garantir la disponibilitat

La dificultat per trobar bicicletes o lloc on aparcar-les a certes hores del dia és un dels problemes dels quals parlen els usuaris. Foto: Twitter (@bielmercada1)

immediata de bicicletes en dies laborals a causa de l'alta demanda que hi ha entre les 7:30 h i les 9 h”, expliquen des de BSM, que alhora afegeixen que durant aquest interval es fan fins a 7.000 desplaçaments.

MANTENIMENT

Si es parla de l'estat de les bicis, també proliferen experiències amb les quals és fàcil sentir-se identificat. Tot i que Garcia sosté que la seva qualitat va millorar des de la darrera actualització de la flota, calcula que al voltant del 30% de les bicicletes de cada estació tenen alguna deficiència, com un mal funcionament dels frens o les rodes desinflatades. Fins i tot, assenyala que existeix un codi amb el qual alguns usuaris s'avisen quan una d'aquestes necessita assistència mecànica.

“Un exemple clar és trobar-les amb el seient al revés. És com un senyal que es fa perquè la següent persona no l'utilitzi”, diu al

parlar d'unes dificultats que han fet que en Germán Aranda, usuari del Bicing des del 2010, ja no compti amb aquest mitjà de transport que abans tant li agradava. Tal com assegura, en les últimes set vegades que ha tractat d'utilitzar-lo s'ha trobat amb pedals que anaven molt durs o bicicletes que no agafaven prou velocitat. “És un servei amb el qual ja no confio”, indica Aranda. Sobre aquestes queixes, des de BSM responen que treballen amb 26 operaris de manteniment del Bicing, que fan entre 250 i 300 revisions i reparacions al dia. “Cal recordar que no estem parlant d'un transport públic, sinó de 7.000 bicis compartides entre 131.050 persones”, apunten.

UN CONTRACTE “PRECARI”

Des de l'associació Amics de la Bici, per la seva banda, també consideren important tenir en compte el tipus de servei que és el Bicing i creuen que el 2007 va

néixer sota una concepció “incorrecta”. “Hem de partir de la base que una bici pública hauria de ser un servei afegit a altres transports que no sempre està disponible, però des de les administracions van transmetre que el Bicing era la bici de cada ciutadà”, recorda el portaveu de l'entitat, Albert Garcia, qui alhora afegeix que el darrer contracte de 10 anys del Bicing adjudicat a la Unió d'Empreses Temporals (UTE) Pedalem Barcelona, formada per CESPÀ –filial de Ferroviari–, “és precari”. La raó? Tal com recordaven fa poc des de l'Observatori DESC, l'Ajuntament va treure a concurs la gestió del Bicing amb un pressupost de licitació de 220 milions, però finalment es va adjudicar un 34% per sota del preu de sortida.

“El manteniment està pressupostat a la baixa i si, a més, li sumem que les bicicletes s'utilitzen més del que tocaria, la cosa empitjora encara més”, re-

calca Garcia. “L'empresa subcontractada actua dient: sí, per exemple, em pagues quatre, jo pagaré tres”, insisteix Garcia al parlar d'una pràctica que a vegades es pot traduir amb més deficiències amb les quals també es troben els testimonis d'aquest reportatge. Una d'elles, per exemple, són les bicis que l'aplicació marca com a disponibles, però que un cop l'usuari arriba a la parada el llum vermell de bloqueig està encès i no es poden fer servir. Un problema que normalment passa més amb les elèctriques.

Sobre això, fonts de BSM diuen que l'actualització del software que es va fer el passat mes de setembre va provocar “algunes incidències” en les elèctriques. Tot i que, segons asseguren, en la majoria de casos es deu al fet que els vehicles encara s'estan carregant. “És per assegurar que ningú es queda sense bateria a mig trajecte”, diuen.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Combatre el canvi climàtic té costos

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Caldria esperar que la cimera de Glasgow no fos l'enèsima ocasió en què els líders mundials s'omplen de bones paraules de lluita contra el canvi climàtic però després les concrecions no arriben. Però hi ha pocs motius per a l'optimisme.

Un dels problemes dels acords multilaterals contra el canvi climàtic és que estan subjectes al que s'anomena la tragèdia dels comuns: tot i que tots estarem millor si reduïssim globalment les emissions, cada país individualment té incentius per no fer-ho i esperar que els altres ho facin. D'aquesta manera, es pot beneficiar de la reducció global sense pagar el cost de la reducció d'emissions. El resultat d'aquesta lògica és que ningú no pren les decisions que caldria prendre per acostar-se als objectius de reducció d'emissions que els científics consideren necessaris per limitar l'escalfament global. El problema de fons és que l'atmosfera és un bé comú, del que tothom se'n beneficia, però els costos de la reducció d'emissions són ben concrets.

Aquesta lògica endimoniada de les negociacions entre estats es reproduïx a petita escala: si he de deixar el cotxe a casa i fer un trajecte de 30 o 40 minuts més per anar a la feina, tindrè incentius per mirar de fer la viu-viu i que siguin els altres els que perdin temps mentre jo segueixo anant en cotxe. O si una ciutat com Barcelona ha de limitar el trànsit de cre-

uers, altres ciutats de la Mediterrània poden aprofitar-se'n: es beneficiaran de la reducció d'emissions sense pagar el cost de retallar un sector econòmic. Cada municipi, o comarca, tendirà a mirar d'escapolir-se d'instal·lar molins de vent o parcs solars al seu territori esperant que altres assumeixin els costos de la transició energètica.

Uns tenen por de perdre eleccions, altres de perdre diners i tots d'empitjorar el ritme de vida

Perquè la reducció d'emissions no és gratuïta. Els estats poden mirar de compensar i incentivar la transició ecològica amb polítiques expansives, que vindria a ser el que s'ha anomenat *Green New Deal*. Però el fet és que mitigar el canvi climàtic és una decisió política molt costosa. No podem desplaçar-nos tant en cotxe, ni en avió. Els viatges hauran de ser més cars i tardarem més temps a arribar a la feina. Alguns sectors econòmics hauran de redimensionar-se a la baixa i introduir canvis que els faran menys competitius (en preu). Això, si no canvien moltes altres coses, farà créixer l'atur. Si més no en el curt termini.

I com a consumidors, haurem d'assumir costos més elevats en molts productes. Si hem de produir prou energia renovable per substituir les fonts d'energia brutes i per electrificar bona part del que ara es mou amb combustibles fòssils, els paisatges que tant ens estimem s'hauran de transformar. No podrem plantejar-nos models de desenvolupament basats en el creixement infinit.

No és un discurs fàcil de fer, però és imprescindible per passar de les paraules als fets. Tothom ha de ser conscient de què vol dir combatre el canvi climàtic. Per això crida l'atenció que encara tinguem debats sobre mesures com la reducció de carrils per a cotxes, els peatges d'entrada a les ciutats, el veto a l'ampliació de l'aeroport, la implantació de renovables o la reducció del consum: són mesures mínimes, de sentit comú, que apunten en l'única direcció possible si és que ens prenem seriosament la mitigació del canvi climàtic. Cal superar el doble llenguatge i la dissociació entre discursos que són pretensament ecològics quan parlen en general però profundament *desarrollistes* quan parlen de coses concretes. Els polítics tenen por de perdre eleccions, els empresaris de perdre diners i els ciutadans d'empitjorar el seu ritme de vida. Però només prenent riscos i assumint els costos en primera persona podem evitar el desastre cap al qual ens encaminem. Val més dir-ho i no seguir enganyant-nos.

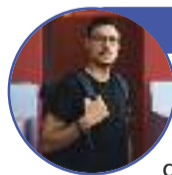
Aquí es piula

El Twitter en paper

@laiamauribaraza

No cal que matis ningú, ni que tallis coses. N'hi ha prou amb educar els teus fills, ser més valent amb els teus amics, a la feina, amb frenar comentaris, comportaments o actituds sobre els quals fas la vista grossa. Aviam si el tema serà que només et preocupen les *teves* dones.

@Pauventeo

Entro a una botiga de Barcelona. El dependent m'atén en castellà, però es gira per parlar amb els companys i ho fa en català. Em dona el producte. Li dic "gràcies" i em respon "que tengas un buen día". No anem bé, amics. Ni nosaltres mateixos defensem el català.

@BelOlid

És pervers acusar les dones trans de ser homes que volen envair espais de dones per violar-les: 1) Les dones trans són dones (duh). 2) Els homes sempre han violat impunement sense necessitat de dissimular ni una mica que són homes. No sigueu merca de trànsfoba, penseu cinc minuts.

@andreuginola

Xavi no és Guardiola però és el més a prop que hi estarem mai. Venim d'uns anys que els resultats tapaven el desastre. Ara és moment de deixar de banda els resultats i apostar pel joc. Caldrà temps per confeccionar un bon equip, però ara sí que comença l'era post Bartomeu.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 15472-2010

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta**Dept. Comercial:** Lola Gutiérrez**Distribució:** Andrés Meca i Pablo Favieri**Editor-Gerent:** David Centol i Lozano**Director Editorial:** Arnau Nadeu**Coordinador de Vendes:** Marcelo Villanueva**Coordinadora de Producció gràfica:** Marga Moreno**Estratègia digital:** Anna Corbatera**Webs temàtics:** Pere Giménez i Quim Mirógrup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Safata d'entrada

Contra l'Amiant

La Plataforma Contra l'Amiant d'Horta-Guinardó i el veïnat del Baix Guinardó han aconseguit aturar la concessió de la llicència per a la construcció d'un supermercat Aldi, que es volia fer en un immoble que té una coberta d'amiant.

pàgina 10

Ajuntament

Més de dues dècades. És el temps que fa que l'Associació de Veïns d'Horta demana a l'Ajuntament que expropiï l'edifici medieval de la Torre del Moro per restaurar-lo. Fa pocs dies es va haver de precintat pel risc d'esfondrament.

pàgina 10

CC El Carmel

La Festa Orgull Karmel (FOK) va reivindicar entre el 2 i el 13 de novembre els drets LGTBI amb un ampli repertori d'activitats que van tenir lloc al Centre Cívic. L'objectiu, convertir el barri en un referent en la lluita pels drets d'aquest col·lectiu.

pàgina 10

El + llegal

líniahorta.cat

- 1 *Les cases blanques, un conjunt singular del barri de Montbau*
- 2 *La Torre del Moro: un edifici d'origen medieval que està en perill*
- 3 *El Mercat de Mercats, la festa del producte de proximitat*
- 4 *Comerç Verd, un canvi de model cap a la sostenibilitat*
- 5 *País digital, societat cohesionada*

Tirania de la majoria sobre una minoria

per Ramon Estany

Foto: Pool EFE / Cedida a l'ACN

En John Stuart Mill va assenyalar la tirania que les majories podien exercir sobre les minories, també en estats nominalment democràtics.

Catalunya, com a nació amb la seva història, territori, cultura i llengua, és una minoria nacional dins de l'estat espanyol. I tot i que una majoria dels catalans vol tenir un estat propi, Espanya no ho permet, perquè no accepta democràticament la voluntat d'un poble (a Escòcia i al Quebec es pogueren celebrar referèndums d'autodeterminació perquè els estats als quals pertanyen són democràcies avançades).

Com ho fan per no deixar que els catalans decideixin el seu futur? Doncs amb violència. I quines violències i com les apliquen? Bàsicament amb la violència de la policia i del poder judicial, a més del control econòmic amb un espoli ben planificat i efectiu. Tot, amb la col·laboració necessària de la gran majoria dels mitjans de comunicació,

controlats per les grans empreses. I d'on ve aquesta cúpula judicial? Doncs la majoria són descendents dels jutges, militars, policies i grans funcionaris del règim franquista. Més del 70% dels seus cognoms coincideixen.

L'any 1978, data d'aprovació de l'actual Constitució que va servir per fer la transició de la dictadura de Franco a la democràcia, dels vint magistrats franquistes del Tribunal especial d'Ordre Públic, encarregat d'impedir qualsevol dissidència durant la dictadura, cinc varen passar a treballar al Tribunal Suprem i els altres quinze, a l'Audiència Nacional, també un tribunal especial que no té cap tribunal semblant en cap democràcia occidental.

Varen continuar els mateixos jutges, passant en un dia de franquistes a demòcrates. Per això són bàsicament d'extrema dreta i les seves duríssimes sentències, contra els que anomenen dissidents o independentistes, porten sempre aquest biaix ideològic.

La situació en què ens trobem els catalans és que Espanya és l'únic país europeu que no va derrotar el règim feixista (franquista i feixista són sinònims), on, a més, en passar a la democràcia, van aprovar una amnistia general per deixar els franquistes sense cap responsabilitat.

Però Catalunya té la seva manera de ser i de fer i vol poder desenvolupar el seu propi camí.

Línia Horta no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PressupostosALaVista

#StopAgressionsSexuals

#BadalonaPostAlbiol

@Catinformacio: Els pressupostos de la Generalitat per a l'any que ve eleven la despesa a un valor rècord de 38.139 M€. 3 de cada 4 euros es destinen a inversió social.

@324cat: A Catalunya, cada dia, de mitjana, hi ha 3 agressions sexuals. Aquestes, però, són només les que es denuncien: n'hi ha moltes més que mai es fan públiques.

@SalaiCullell: És a dir, que la gran conseqüència de la publicació dels papers de Pandora ha sigut la caiguda de l'alcalde de Badalona.

El contrapoder antirepressiu

per Dolores Sabater

Al cor de la Vall del Tenes, a Santa Eulàlia de Ronçana, fa uns dies teixíem poble en un entranyable acte comunitari de solidaritat amb l'Ernest, una de les més de 4.500 persones represaliades per la causa general contra l'independentisme que s'ha enfrontat a la justícia tot just ara. Un acte intergeneracional, amb gastronomia popular, música en viu, parlaments i, sobretot, molta complicitat. S'hi respirava el contrapoder que construeix el poble quan s'autogestiona. S'hi feia sentir la força de la convicció i el compromís col·lectiu.

A cada acte, a cada acció, sigui per les detingudes del 23-S, 9 de Lledoners, Encerclem el Parlament, Urquinaona, la Junquera, Jusapol, Meridiana, conselleria d'Economia... Per en Marcel, en Brayan, l'Arnau, la Xènia, la Queralt... Sigui quin sigui el seu nom i la seva circumstància, una són totes. Som. I mantenir les xarxes de suport, solidaritat i visibilització és vital perquè puguem trencar la seva repressió, que busca trencar-nos a nosaltres. Fer conèixer i viure al màxim de població, dins i fora dels entorns, l'abast del marc repressiu és imprescindible. I més ara que els indults han tret les preses i presos polítics de les presons. Cal evitar que s'instal·li la creença que la causa general contra l'independentisme ha aflluixat. La repressió s'ha de transformar en contrapoder antirepressiu.

S'acaba l'octubre, un mes carregat d'aniversaris polítics per als Països Catalans, que incrementa les dates memorables des del 2017. A l'anterior article parlava de l'1 d'octubre, ara del 27. Tot just l'acabem de passar, i aquest 4t aniversari de la proclamació de la República Catalana no implementada ha quedat marcat per dos fets aparentment contraposats però que venen a parlar del mateix. Un passava el mateix dia 27, l'altre l'endemà. Un en clau estatal, l'altre en clau europea. Tots dos relacionats amb la repressió i els tribunals. Tots dos vinculats a les constitucions i a la monarquia.

D'una banda, dimecres la magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret feia detenir l'exvicepresident del Parlament Josep Costa en un clar avís que l'Estat espanyol no té cap intenció d'aturar la persecució i la repressió ideològica. Costa estava citat davant del tribunal com a investigat per permetre debatre al ple sobre monarquia i autodeterminació. L'exvicepresident va decidir no presentar-s'hi perquè no reconeix el tribunal, i la magistrada va fer-lo detenir per obligar-lo a fer-ho. Ell mateix ha avisat que no parará fins que el seu cas arribi a Europa.

L'endemà, des d'Europa, precisament, ens arri-

litzada i insultar-lo o permetre que el Parlament la debati pot costar anys de presó, multes i inhabilitacions, a Bèlgica han decidit que el que seria delictes és castigar qui l'insulta. El contrapoder antirepressiu aquí es multiplica.

Aquest dictamen belga és un nou avís de com de sola es va quedant la (in)justícia espanyola en el marc europeu, i se suma al rotund fracàs de Llàrena, fa un mes a l'Alguer, quan la presidenta de la Cort d'apel·lació de Sàsser, Plinia Azzena, va considerar que no hi havia motius per imposar mesures cautelars contra el MHP Puigdemont perquè la seva immunitat

està intacta. Tot plegat va consolidant la gran potència que té la feina feta des de l'exili. Quatre anys després, i malgrat que Europa no va estar a l'altura del que s'esperava ni per protegir el dret d'autodeterminació del poble català ni per condemnar la brutalitat policial exercida contra persones en clara actitud de resistència pacífica, la via de la internacionalització s'erigeix en una via imprescindible (no pas única) per avançar cap a l'autodeterminació i la independència.

I encara un tercer fet: el Constitucional espanyol ha rebutjat el recurs d'empara que l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va presentar en contra de la sentència del Procés (onze anys i mig de presó per sedició), i aquesta resolució contrària li permet portar el seu cas a Europa. I això tam-

bé és contrapoder. Malgrat que Europa és un camí molt lent. En el cas d'Arnaldo Otegui, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar Espanya per vulnerar el dret a un judici just als cinc dirigents abertzales en el cas Bateragune, ja havien complert la condemna. Però, així i tot, és una victòria internacional justa, que mina la credibilitat del sistema judicial espanyol.

La repressió no es pot viure com una derrota. Donar-li la volta i convertir-la en contrapoder és una forma de desactivar-la.

Foto: ACN

ba un fet molt remarcable. Des de Bèlgica. El Tribunal Constitucional belga, en resposta al Tribunal d'Apel·lació de Gant, que examina l'euroordre contra el raper Valtoryc, ha tombat la seva pròpia llei d'injúries a la Corona vigent des del 1847. Amb aquest dictamen, que deixa clar que castigar aquells que insulten el rei és inconstitucional perquè no respecta la llibertat d'expressió (no s'ajusta a la Constitució belga ni al Conveni Europeu de Drets Humans), l'alt tribunal belga allunya l'extradició del cantant. Mentre a l'Estat espanyol la figura del monarca està sacra-

Les millors perles

Lexbisbe de Solsona, Xavier Novell, sap que tothom està lendent dels seus passos, però no pensa renunciar a fer la seva vida. Ara, per exemple, ha iniciat una nova i il·lusionant etapa laboral: ha trobat feina a l'empresa Semen Cardona.

Dues dones s'intercanvien els nadons de quatre mesos en adonar-se que l'una havia parit el fill de l'altra per un error comès a la clínica de fertilitat. Ha passat a Califòrnia, on les pacients ja han denunciat el centre.

Prohibit fer-se fotos amb l'uniforme per lligar a Tinder o Instagram. És la nova norma que han d'assumir els guàrdies civils. El govern espanyol ha pres aquesta decisió per qüestions de seguretat i per preservar la imatge del cos policial.

Per il·lustrar una entrevista al físic teòric David Wallace, *La Vanguardia* ha fet servir una foto de l'escriptor David Foster Wallace, mort fa tretze anys. L'error l'han assenyalat alguns tuitaires, com el filòleg Pep Antoni Roig.

Twitter (@FCBarcelona_cat)

LA FOTO

**Als comerços verds
pots comprar aliments
frescos i locals**

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

Ajuntament de
Barcelona

**COMERÇ
VERD** →

Barcelona
Capital Mundial
de l'Alimentació
Sostenible 2021

Tribuna

Més enllà del melic teatral de Barcelona

per Víctor Porres

Actualment, tenim els recursos i la predisposició a viatjar per tot el món –fins i tot alguns privilegiats ho fan a l'espai–, però cada cop més ens movem menys de casa. I no és per la pandèmia. Abans del confinament, ja estàvem vivint aquesta tendència a convertir l'entorn domèstic en l'oficina, el restaurant, la sala de cinema, el gimnàs, el saló de jocs i, fins i tot, el lloc per lligar a través de les plataformes de cites.

Ens ho porten tot a casa, des d'una hamburguesa fins a la tinta de la impressora. Els carrers s'estan omplint de furgonetes de missatgeria aparcades en doble fila que sovint només transporten petits paquets de productes procedents de l'Àsia que no fa gaire anàvem a comprar a la ferreteria de la cantonada.

Tenint en compte aquests nous hàbits de consum, encara rai que seguim anant al teatre o a veure concerts. És la màgia del directe, suposo. Per molta mega-altíssima definició que tingui el nostre aparell de TV i l'excel·lent qualitat en què s'emeten els concerts o espectacles *streaming*, òbviament no es gaudeixen amb la mateixa intensitat que en viu, on la pantalla deixa lloc a l'escalfor del públic, la vibració del so i els refredats pels canvis bruscos de temperatura.

Llavors, posats a moure el cul, per què som capaços de desplaçar-nos d'una punta a l'altra de Barcelona per treballar o fer gestions, però, en canvi, rarament traspassem les fronteres de la ciutat per veure una obra de teatre a l'Hospitalet, Badalona o Cornellà? La distància o el temps no és motiu suficient, perquè, segons on vius, et costa menys anar a un teatre d'aquestes ciutats metropolitaniques que fer-ho a un barri allunyat de casa.

El problema és que ni tan sols ens plantejem que fora de Barcelona pugui haver-hi una oferta tan diversa i de qualitat com la de la capital catalana. I és lògic, perquè a Barcelona és on hi ha més públic, més teatres i on es representen els grans espectacles fent temporada. Però què passa realment a fora de la ciutat? No ho sabem per què, possiblement, no ens ho hem preguntat i també per què ningú ens ho ha fet evident. Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats en les arts escèniques hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana. De fet, la majoria parlen específicament de Barcelona i, amb sort, alguns hi inclouen també l'oferta d'altres ciutats grans catalanes.

Es troba a faltar una cartellera més ampla de mires que fomenti el trànsit de públic no només cap a Barcelona, sinó també de Barcelona cap a les ciutats properes. Quan ha acabat temporada un espectacle que no et volies perdre, podries optar a la "repeca" i anar a veure l'obra a una altra ciutat veïna. De fet, molts ja ho fan, però són els més motivats, perquè seguir la pista de les funcions d'un espectacle als teatres de l'àrea metropolitana no és gens fàcil, a no ser que siguis el president del club de fans de la companyia o treballis per a la SGAE.

I el que encara menys gent sap és que les sales de fora de Barcelona no només programen espectacles que ja han passat pels grans teatres de la ciutat, sinó que, en algunes ocasions, són aquests espais "Off-BCN" els que prenen la iniciativa i presenten en primícia obres que després es podran veure a Barcelona. Aquest és el cas d'*El gran comediant* de Joel Joan, que després d'estrenar-se al festival Temporada Alta i abans de fer temporada al Teatre Goya, es representarà a Badalona i a l'Hospitalet de Llobregat. També *Una noche sin luna*, de Juan Diego Botto –sense data encara per a Barcelona–, es podrà veure al desembre al Teatre Zorrilla de Badalona i a l'Artesà del

Prat de Llobregat, i al gener a l'Atrium de Viladecans. O *The Opera Locos* de la companyia Illana, que ja ha passat per Badalona gairebé un any abans que entri a la cartellera del Teatre Poliorama.

Sigui perquè els programadors de fora de Barcelona s'espavilen per ser els primers, perquè les companyies volen testar el públic dels voltants abans d'entrar a la gran ciutat o bé perquè l'estrena o preestrena forma part de l'acord de residències artístiques en teatres municipals, el fet és que, si estàs a l'aguait, pots convertir-te en el rei de l'*spoiler* teatral veient abans que cap barceloní obres d'artistes com José Sacristán o Concha Velasco, per posar dos exemples recents.

En l'àmbit de la dansa, una de les arts escèniques més complicades de programar per l'habitual baixa resposta del públic, algunes sales com el Teatre-Auditori de Sant Cugat han aconseguit incloure estrenes dins de les seves programacions que han atret espectadors de tot el país amb el reclam de prestigioses companyies nacionals i internacionals com el Béjart Ballet Lausanne, el Malandain Ballet Biarritz, la Compañía Nacional de Danza, la Compañía María Pagés o el Ballet Nacional de España.

Precisament, en aquesta mateixa disciplina tenim una flor que esperem que faci estiu: Dansa Quinzena Metropolitana, una iniciativa impulsada per l'ICUB i que té com a objectiu descobrir nous espais, espectacles i altres activitats que ajudin a relligar el teixit creatiu dins de l'àmbit metropolità, amb propostes a Badalona, Barcelona, Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

I és que la unió fa la força i disminueix el risc en el sempre aventurat món de l'espectacle. Una prova va ser "Els Teatres Amics", una associació que agrupava el Teatre-Auditori de Sant Cugat, el Teatre Auditori de Granollers, el Teatre Kursaal de Manresa, l'Atrium de Viladecans i l'Atlàntida de Vic amb l'objectiu de posar en valor les programacions dels teatres municipals i la importància de la cultura al territori. Des del 2013 fins al 2018, van impulsar diverses iniciatives, com la producció de l'obra *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, de Jordi Casanovas (premi Butaca 2016), que es va presentar als teatres associats i, posteriorment, en altres sales del país i de les Illes Balears, i també al Teatre Lliure.

Més recentment, l'Atrium de Viladecans i el Teatre Zorrilla de Badalona, juntament amb el Teatre Jardí de Figueres i el Teatre Monumental de Mataró, han sumat esforços per reduir despeses programant de manera coordinada l'acclamada *Jauría* de Jordi Casanovas (premi Max 2020 al Millor Espectacle Teatral i a la Millor Adaptació Teatral), una obra que, inexplicablement, no s'ha representat a Barcelona ni probablement ho acabarà fent.

Cal deixar de mirar-nos el melic per sumar sinergies i trencar amb estigmes com el de les companyies que creuen que, si no estrenen a Barcelona, no existeixen, o els promotors que asseguren que sense ajuts públics no es pot fer gira a fora de la ciutat. Tenim grans creadors, boníssimes propostes teatrals i espais magnífics, i hi ha públic per a tot, però l'hem d'incentivar a anar al teatre, sigui al seu propi municipi o bé al del costat, i en això cal que remem tots plegats: promotors, sales, administració, mitjans de comunicació, artistes i espectadors.

De moment, podríem començar ensinistrant la Siri, l'Alexa, la Cortana i el Google Now perquè, a més d'encendre'ns la cafetera i localitzar-nos el millor sushi de la zona, ens mostrin també en temps real l'agenda d'espectacles dels teatres de l'àrea metropolitana. I ens recomanin on anar a sopar després de la funció, per descomptat.

Foto: Pexels

“

Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana

”

Flaixos

@helenapoblet: Dedicar cinc dies a fer una cosa que no m'agrada a canvi de diners per poder fer coses que m'agraden els altres dos em sembla molt mal negoci.

@avidalibera: He anat a recollir el nen a *entrenó*, havia begut Coca-Cola i s'ha mig trastocat. No para de cantar "ella mueve el culo pa' que se lo gocen". I així estem.

@massanagranair: Hi ha d'haver un punt intermedi entre que la salut mental sigui un tabú i que tenir ansietat et doni una mena d'estatus.

Línia supera els 100.000 lectors metropolitans a l'octubre

COMUNICACIÓ ▶ *Línia*, el diari metropolità ha irromput en els mesuraments d'OJDinteractiva amb 100.812 usuaris únics i 166.566 pàgines vistes a l'octubre. El Grup Comunicació 21 va posar en marxa el digital el passat 17 de maig com un mitjà pensat des de i per a l'àrea metropolitana de Barcelona. El nou diari complementa i potencia les 19 edicions en paper i digitals de les capçaleres territorials *Línia* dels districtes de la capital catalana i de l'àrea metropolitana, on el grup és líder en proximitat.

“No som un diari generalista més. Som un diari de proximitat, diferent, que aspira a ser un altaveu de la gran metròpoli”, afirma el seu director, Arnau Nadeu. “*Línia* és un diari d'enfocaments propis, de reportatges, d'entrevistes i d'opinió metropolitana. Que fa un periodisme més reposat que rabiós. Un diari de km 0, centrat en les històries dels barris i de la seva gent”, detalla el periodista, també responsable de les 19 edicions territorials en paper i digitals *Línia*.

PROXIMITAT, UN VALOR A L'ALÇA

El Grup Comunicació 21, nascut el 1999, ha redoblat la seva aposta per la proximitat amb la posada en marxa del diari digital metropolità. “Si fins ara les nostres publicacions *Línia* són necessàries en el primer cercle de proximitat dels ciutadans – el barri, la ciutat –, ara també volem que ho siguin a través del nou diari en el cercle social i geogràfic immediatament superior, que en el cas que ens ocupa traspasa les muralles de Barcelona”, assenyala David Centol, editor del Grup Comunicació 21.

“*Línia* és la peça que faltava en el puzzle de la informació de proximitat de l'àrea metropolitana de Barcelona i és també la peça que faltava al nostre grup”, remarca Centol. “Amb el diari metropolità es completa el nostre objectiu de respondre a les necessitats informatives de l'entorn més proper, al mateix temps que s'arrodona el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afegeix l'editor del Grup Comunicació 21.

“No som un diari generalista més; som un diari de proximitat”, remarca Nadeu

166.566
pàgines vistes
ha assolit a l'octubre el
nou diari metropolità

“S'arrodona el mapa comunicatiu català amb una eina que li mancava”, afirma Centol

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

Del 19 al 27 de Novembre

Participa al
supermercat,
al mercat o al
petit comerç

% bizum 33596
www.granrecapte.com

BANC DELS ALIMENTS

Col·laborar
és estimar

L'Hotel Alimara serà el lloc escollit per entregar les edicions 34 i 35 dels Premis Horta-Guinardó. El guardó reconeix la tasca de les entitats cíviques i les persones dels àmbits de la vida associativa, la música o les lletres.

Pressió perquè l'Ajuntament salvi la històrica Torre del Moro

» El veïnat demana que s'expropiï l'edifici medieval per restaurar-lo
» L'edifici està precintat des de fa uns dies pel risc d'esfondrament

PATRIMONI ▶ La torre Mas Enrich, també coneguda com a Torre del Moro, és un edifici d'origen medieval que està en perill. De fet, està en risc d'esfondrament, la qual cosa va provocar el passat 18 d'octubre que es precintés després d'una inspecció municipal. Davant d'aquesta situació, des de l'Associació de Veïns d'Horta recorden que fa mínim 21 anys que demanen l'Ajuntament que expropiï l'edifici per restaurar-lo i pressionen perquè d'una vegada per totes es faci.

"Sempre ens han contestat que és un bé privat i que el seu propietari no ha tingut interès a preservar-lo", lamenta el vocal de cultura i patrimoni de l'entitat veïnal, Joan Termes, qui també explica que ara el consistori es planteja taxar l'edifici per proposar un preu de compra als dos fills de l'anterior propietari, morfa al voltant de dos anys. "Sembla que l'Ajuntament no hagi

L'edifici fa 10 anys que està abandonat. Foto: Twitter (@Bcnsingular)

tingut gaire pressa en fer la tació abans", afegeix.

Per part seva, la presidenta de la Coordinadora d'Entitats d'Horta, Roser Vallhonestà, valora positivament els esforços que ha fet el Districte per dialogar amb l'antic propietari en els darrers anys. "No hi ha hagut manera. No ha volgut protegir la

torre ni deixar que l'Ajuntament ho fes", indica Vallhonestà. Després de tants anys veient com el pas dels anys han anat deteriorant l'edifici, ara lamenta el perill que corre. "De petita l'havia vist força bé i ara el més probable que pot passar és que s'ensorri. Però és una icona per al barri", recorda.

Foto: Facebook (LBP)

Acaba la Festa Orgull Karmel plena de clams per la llibertat

LGTBI ▶ La tercera edició de la Festa Orgull Karmel (FOK) va fer entre el 2 i 13 de novembre que el barri del Carmel sonés a llibertat i inclusió amb un ampli repertori d'activitats de temàtica LGTBI. A part d'activitats de les quals es va poder gaudir al llarg de l'esdeveniment, com el taller de diversitat sexual o la presentació del còmic 'Transitem', la seva festa de cloenda va estar marcada per actes on es va

cridar ben fort que totes les maneres d'estimar i sentir són igual de vàlides: el pregó de la coreògrafa Jimena Fernández o el concert del grup Las Bajas Pasiones, que va tenir lloc al Camp de futbol del Carmel.

L'objectiu de tots aquests actes va ser, tal com es va dir en el seu programa, fer visible el col·lectiu LGTBI i que el Carmel es converteixi en un referent en la lluita pels seus drets.

El veïnat atura les obres d'un supermercat amb amiant

SALUT ▶ El veïnat del Baix Guinardó ha aconseguit paraitzar la concessió de la llicència per a la construcció d'un supermercat Aldi a l'interior d'illa del carrer Pi i Margall amb la ronda del Guinardó i el carrer Sardanya, que es volia fer en un immoble que té una coberta d'amiant. Des de la Plataforma Contra l'Amiant d'Horta-Guinardó, assenyalen que el veïnat volia que es retirés la coberta amb seguretat, però que no va ser possible per una qüestió tècnica de la normativa.

"Vam dir al Districte que la

salut pública està per sobre de qualsevol interès econòmic", apunta Ramon Carbó, integrant de la plataforma. Paral·lelament, explica que després van recordar al Districte que, per fer el supermercat, calia tocar la coberta amb amiant per instal·lar, per exemple, aparells d'aire condicionat, la qual cosa no estaria autoritzada per la Generalitat. Per part seva, la regidora Alarcón ha confirmat converses amb la Generalitat perquè en casos com aquest la teulada d'amiant pugui ser retirada i substituïda.

Es mantenen les diferències sobre el solar de l'hort El Brot

Els usos del terreny han causat polèmica. Foto cedida

CONVIVÈNCIA ▶ Encara no està clar quin serà el futur més proper del solar en el qual un grup de persones van començar a fer el passat 8 de maig un hort autogestionat anomenat El Brot, situat al torrent de Lligalbé del barri del Baix Guinardó. Per una part, el president de l'Associació de Veïns del Baix Guinardó, Enric Buscarons, recorda que en una reunió amb el Districte del passat 5 de novembre es va dir al veïnat que el desallotjament de l'hort no es tiraria endavant en cas que els seus

integrants i l'entitat veïnal es possessin d'acord per fer un projecte en comú i gestionat per l'Associació de Veïns. "Ens reunirem, però nosaltres volem que també sigui un espai on puguin jugar els nens o on la gent gran pugui fer exercici", indica.

D'altra banda, des de l'hort El Brot asseguren que fa gairebé tres setmanes que intenten frustradament reunir-se amb l'entitat veïnal. "Creiem que estan guanyant temps perquè no tenen projecte i perquè ens desallotgin abans de parlar res", assenyalen.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La HackatH2On 2021 impulsa solucions innovadores per aplicar a la telelectura

El passat divendres 5 de novembre es van donar a conèixer les propostes guanyadores a la final de l'edició IoT de la HackatH2On, l'esdeveniment impulsat per Aigües de Barcelona per explorar les possibilitats de l'ús de la tecnologia de la telelectura.

Més de deu equips amb talent, ganes de cocrear i innovar han estat treballant durant dues setmanes intenses per posar la seva creativitat al servei de l'aigua, i desenvolupar solucions tecnològiques i creatives amb la missió de donar resposta a tres reptes relacionats amb la tecnologia de la telelectura. Amb el focus en les persones, la ciutat i el medi ambient, l'objectiu ha estat explorar les possibilitats de l'ús de la telelectura que puguin crear valor per a una futura metròpoli de Barcelona sostenible a través de l'aigua, per millorar la qualitat de vida de les persones i per contribuir a generar un ecosistema urbà sostenible, resilient i pròsper.

En l'acte, Catalina Balseiro, directora d'Innovació i Co-neixement d'Aigües de Barcelona, va indicar que "aques-

ta HackatH2On IoT ens ha permès trobar solucions creatives i disruptives, posant en valor la tecnologia del nostre servei de telelectura, obrint la innovació a l'exterior".

El jurat, format per grans especialistes del sector, va valorar la viabilitat i originalitat de la idea, la innovació, l'impacte social i l'escalabilitat de la proposta, entre altres criteris.

LES PROPOSTES VENCEDORES HAN ESTAT LES SEGÜENTS:

• **REPTE CIUTAT: H2OMG!**, solució per disminuir la contaminació al medi ambient i reduir els costos operatius i de manteniment de la xarxa de clavegueram.

• **REPTE PERSONES: Mariachis**, proposta per fomentar l'ús sostenible i socialment responsable de l'aigua, tenint en compte criteris de pobresa energètica.

• **REPTE MEDI: Kunhack**, solució per mesurar la qualitat de l'aire mitjançant una xarxa de sensors.

A la cloenda, Raquel Lalueza, directora de Transformació i Control de Gestió d'Aigües de Barcelona, va destacar l'èxit d'aquesta edició IoT de la HackatH2On "per haver aconseguit generar un entorn de ments creatives" i va valorar molt positivament "la qualitat de les solucions presentades".

La HackatH2On IoT ha comptat amb el suport de Barcelona Activa, AllWize, StartUB, Innobaix, UPC, Lichen Innovación Social, Cetaqua i el FabLab Barcelona.

Consulta tots els detalls de la HackatH2On al seu web.

www.aiguesdebarcelona.cat/hackath2on

el valor de la proximitat

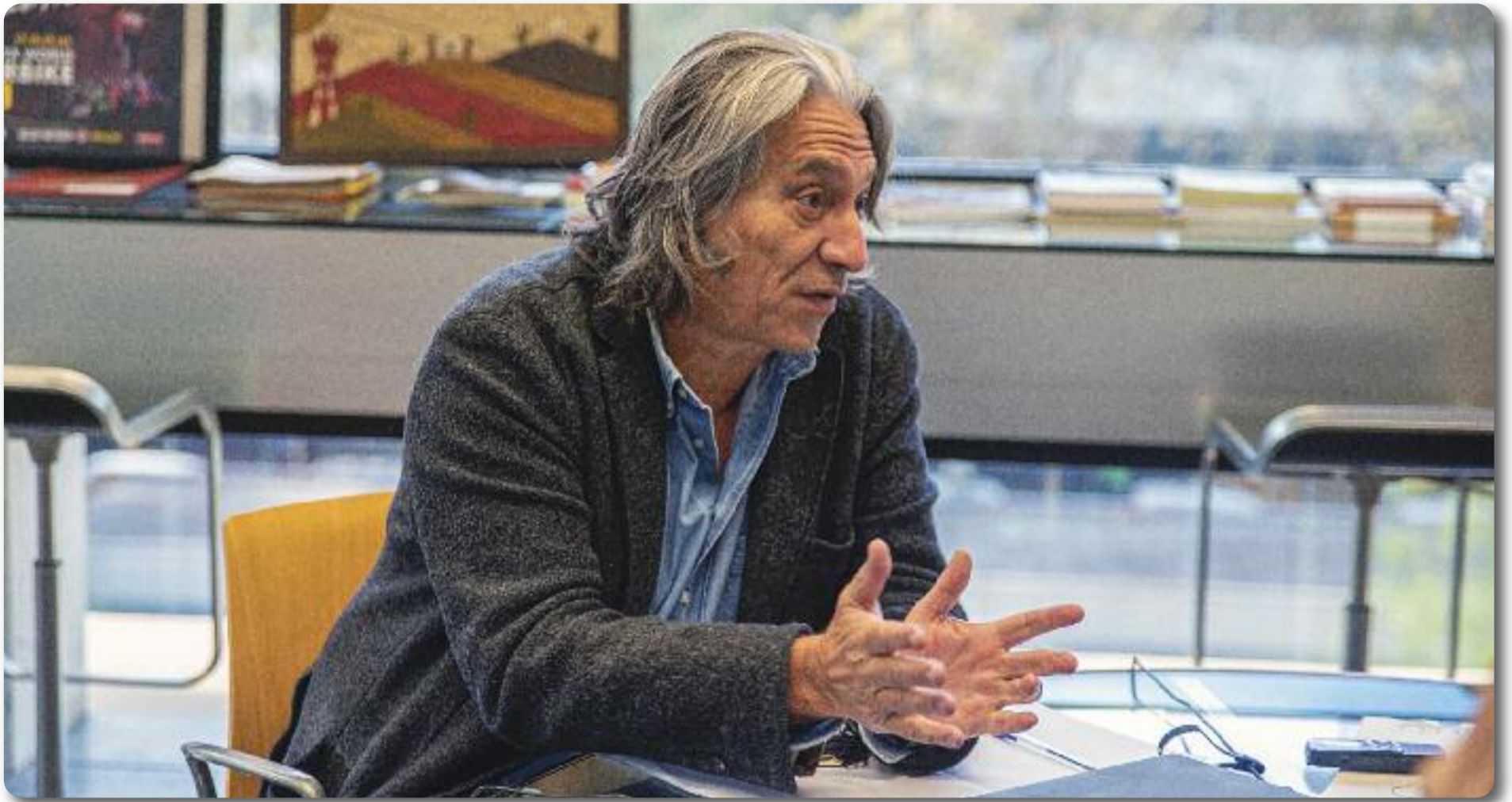
100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

“Jo no puc renunciar a omplir tots els llits turístics que ja tenim”

Xavier Marcé

Regidor de Turisme

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Xavier Marcé ens rep a la seu de Barcelona Activa, al 22@. Però avui no parlarem de desenvolupament econòmic, o almenys no en sentim ampli. Avui ho farem només de turisme. Amb la Torre Agbar –que precisament havia de ser un hotel, però les traves de l'anterior govern municipal van fer-lo tirar enrere– vigilant-nos per la finestra, el regidor de Turisme desgrana la seva recepta per aconseguir rellançar un sector molt tocat per la pandèmia sense tornar a la conflictivitat del 2019. Allargar la durada de l'estada i no el volum de turistes és un dels ingredients principals.

“Tots necessitem que el turisme torni, però de manera responsable i còmplice amb la ciutadania”. Això ho deia vostè al juny. Creu que està passant?

Bé, estem retornant a una certa normalitat i aquest és el compromís que tenim molt assumit, també amb el sector. Per tant, sí, aquest és el camí ineludible. Però encara hem d'analitzar el que està passant tenint en compte la situació conjuntural. El tu-

risme que ens està arribant en aquests moments és el de proximitat, que sovint té una capacitat de despesa més baixa i uns interessos culturals més indefinits. Encara hi ha molts grans països que no han obert les fronteres. Jo crec que en els pròxims 6 mesos anirem veient com evoluciona la situació. En un panorama normalitzat, tot això hauria d'anar pel camí que havíem dit, sí.

“El turisme de borratxera aquí no existeix, o és molt minoritari”

A barris com la Barceloneta o el Gòtic diuen que tenen la sensació que el turisme que ens està arribant és de perfil *low cost*.

Low cost és una paraula que s'ha convertit en un mantra... El que sí que és cert és que el turisme de proximitat en general és de menys despesa que el de llarga distància, com els deia anteriorment. Si d'això

li volen dir *low cost*... Jo en tot cas li diria de baixa despesa, o de més baixa despesa que el que teníem.

El veïnat i les associacions d'aquests barris es refereixen a un turisme de baixa qualitat. A un turisme jove que ve a fer botellots. Al turisme de borratxera.

Els botellots essencialment els fan joves locals. Que s'hi pugui apuntar o no un turista pot passar, però aquest concepte del turisme de borratxera, jo crec...

... Que no el patim, aquí?

Que no existeix, o que és molt minoritari. Fa 6 mesos hi havia botellots a Barcelona i hi havia gent que deia: “Veieu els turistes què fan!”. Però en realitat no hi havia ni un sol turista. De vegades fem unes associacions que tenen a veure amb com extremem la percepció de les externalitats negatives del turisme, que les té. Però jo crec que el fenomen dels botellots o el de certs comportaments incívics no és en absolut una característica del turisme barceloní.

No hi ha perill d'anar pel camí de Salou o Lloret, doncs? Li diem perquè en aquests barris se'n parla.

El turisme que tenim a Barcelona no té res a veure amb el que hi ha a Llo-

ret, que és vacacional. El d'aquí és un turisme urbà. La mitjana d'estada d'un turista a Barcelona són 2,3 dies. A Lloret és sempre una setmana

“Barcelona no està pensada per al turista; està pensada per al barceloní”

com a mínim. El turisme vacacional genera una estructura hotelera, de restauració, d'oci... pensada estrictament per al turista. Barcelona no està pensada per al turista. Barcelona està pensada per al barceloní. Una altra cosa és que això convisqui amb algú que ens visita. Els nostres indicadors ens diuen clarament que la cultura i la gastronomia són els principals interessos dels turistes de Barcelona.

Sembla que entre els joves, però, Barcelona té a fora, en bona part, una imatge de ciutat d'esbarjo.

Barcelona té unes característiques de ciutat molt *friendly*, això és així.

Una ciutat amable, que econòmicament és molt accessible en els estàndards internacionals. Té platja, el patrimoni d'interès està molt concentrat en un espai central i té algunes zones molt cosmopolites. Això agrada a tothom, no només als joves. I la combinació d'aquests tres elements produeix una hiperconcentració turística al centre, que és el que bàsicament ens genera aquesta sensació que la ciutat està molt massificada. Per tant, els objectius han de passar per descentralitzar aquest turisme, per desconcentrar-lo. Hem de buscar activitats que siguin sostenibles i que permetin descongestionar el centre.

El 2019 la ciutat va rebre 12 milions de turistes. L'objectiu és tornar a aquella xifra?

No. El meu objectiu és de sentit comú. Si a Barcelona tenim un nombre determinat de llits, que són legals i que ja existeixen, la meua obligació és procurar que estiguin al 100% plens. Exactament com si Barcelona té 40.000 cadires de teatre la meua obligació és procurar que estiguin plenes. Perquè, si no, el que hauria de fer és reduir l'oferta. La política és que no creixi, però hem d'omplir la que tenim. I això es pot fer de dues maneres: incrementant ▶

◀ el nombre de persones que ens visiten, que jo crec que no és la millor estratègia, o procurant que la gent que ens visita s'estigui un dia més a la ciutat. És a dir, el que jo voldria aconseguir és que allarguessin l'estada a Barcelona una mica. Només que l'allarguessin 0,5 dies, tindríem diversos avantatges: ens trauríem la pressió de la quantitat, podríem administrar millor els interessos de la gent que ve i els diversificaríem amb més capacitat de redistribució de la riquesa que generen. Personalment, crec que l'estratègia correcta és aquesta. Jo no puc renunciar a omplir tots els llits que ja tenim, perquè estaria condemnant el sector.

Un sector que, per cert, ha defensat l'ampliació de l'aeroport com a eina per a l'arribada de turistes. És obvi que jo estic a favor d'afrontar l'ampliació de l'aeroport. I utilitzo aquesta paraula intencionadament. Perquè una cosa és dir que s'està a favor de l'ampliació i una altra dir que s'està a favor d'afrontar aquest tema i debatre tot el que comporta. Avui dia tots estem a favor de solucions ecològiques, només faltaria. El que passa és que hi ha persones que considerem que això es pot debatre, que s'ha d'afrontar i discutir, i altres que obvien aquest debat perquè consideren que la posició ecologista està per sobre de la capacitat de discutir-ho. Dit això, però, també els diré que, des del meu punt de vista, l'ampliació de l'aeroport no té cap relació especialment directa amb el turisme. És a dir, a mi no m'interessa

ampliar l'aeroport per portar més turistes. M'interessa debatre el tema de l'aeroport perquè és un element determinant per veure quin paper vol jugar Barcelona en l'economia del futur. Per saber com volem estar connectats amb el món des del punt de vista de la transformació econòmica. Que això pot comportar més

“Hem de buscar activitats sostenibles i que descongestionin el centre”

visitants, segurament que sí. Però jo crec que la limitació important per als visitants no ve de si poden venir o no, sinó de si tenim o no allotjament disponible, de les propostes que els podem oferir...

En el debat de l'aeroport ha quedat clar que socialistes i comuns no estan d'acord. En tot aquest model turístic que ha anat desgranant vostè fins ara tampoc tenen una posició consensuada.

No, no la tenim. Tenim dues posicions que no són coincidents al 100%. Ara bé, hi ha una part coincident molt important: tots volem un turisme de més qualitat, més responsable, més sostenible... I una re-

distribució més gran de la riquesa que genera el turisme. En això tots estem d'acord. Ara bé, en les estratègies per aconseguir-ho, no. La manera d'afrontar aquesta transformació no és la mateixa. Això és evident. Però bé, tenim un punt de vista comú: quan jo he dit que no ens sembla que la situació del 2019 sigui l'òptima estem dient coses molt similars. Barcelona no és una ciutat turística, és una ciutat amb turisme. Perquè si no ho diem així, voldria dir que jo penso la ciutat per als turistes, i no és així. Jo penso la ciutat per als barcelonins. Una altra cosa és que Barcelona tingui una enorme capacitat per atraure gent, però la convivència amb la vida quotidiana del barceloní és molt important mantenir-la.

Molta gent diu que ja s'ha perdut, aquest equilibri.

No. El que passa és que, com els deia fa una estona, aquesta concentració de certs espais d'interès turístic al centre de la ciutat fa que hi hagi hagut també una sobreexplotació. Però una sobreexplotació en la qual ha caigut tothom. Els posaré un exemple molt clar: se suposa que els museus de la ciutat estan pensats per als barcelonins. Bé, doncs quan va caure el turisme, hi ha museus que van desertitzar-se. Això ens ha de fer pensar sobre les polítiques de direcció d'aquests museus i si anaven ben encaminades o no. Nosaltres també hem caigut en un cert curtermisme turístic. El que s'ha de fer és evitar-ho. El visitant no és un problema si jo li explico clarament el que pot fer

i el que no pot fer. Si li dic clarament que no ha d'anar a un determinat espai perquè estarà ple. El que no podem fer és permetre que a determinades zones es desenvolupi un comerç clonat, estandarditzat, de molt poc valor afegir... Però la meua pregunta és: això és culpa del turista o de les polítiques que s'han fet al voltant del turisme? Tothom està d'acord que és culpa de les polítiques. Doncs canviem les polítiques. El que és cert és que no podem mantenir un model en el qual una part de la indústria turística ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat per una manca de regulació i de criteri polític públic. Això és el que cal evitar.

“L'ampliació de l'aeroport no té cap relació directa amb el turisme”

El que ha fet també la indústria turística i fa, tal com denuncien les entitats crítiques amb el sector, és fomentar la precarietat laboral. Vostè creu que hauria de pagar sous més alts?

És clar que nosaltres volem que el sector turístic millori la seva estructura salarial, només faltaria! I discutim sovint aquest tema amb els hotelers i els sindicats. Però no podem obligar ningú a estar per sobre del salari mínim interprofesional. I també cal dir que, en general, tots els sectors estacionals tenen problemes de precarietat. Però bé, aquestes entitats tenen raó amb aquesta crítica, per descomptat. I jo soc molt partidari que existeixin aquestes entitats, perquè la seva opinió és molt interessant. La seva visió crítica del turisme aporta elements que enriqueixen el debat. Jo sempre he dit que els primers quatre anys de mandat dels comuns, bastant refractaris del turisme, aquella etapa que es va anomenar d'una certa turismofòbia, ens han deixat unes percepcions més que interessants sobre moltes coses. Ara bé, el que no tenim nosaltres és una posició negativa, sinó transformadora d'un sector que és molt important per a la ciutat en tots els sentits.

El periodista Ramon Aymerich, al llibre *La fàbrica de turistes, defensa que el turisme, a mitjà termini, acaba empobrint els llocs que en depenen molt. Creu que això pot passar a Barcelona?*

Comparteixo la reflexió en general, però penso que és una anàlisi que funciona molt bé per a Mallorca, però no per a Barcelona. No matisa bé les particularitats de cada lloc. El turisme no és un fenomen que s'expressi igual a tots els llocs. Per això insisteixo molt que hem de plantejar un debat sobre el turisme urbà i diferenciar-lo del turisme vacacional. Barcelona té turisme de fires i congressos, turisme de creuer, turisme d'estada curta i turisme que només hi passa unes hores o un dia, que és el més problemàtic per les externalitats que genera. Bé, doncs l'arquetip de l'anàlisi que fa Ramon Aymerich, que té a veure amb una ciutat o un lloc que es transforma per al turista, no es correspon amb aquest de Barcelona. Es correspon amb el de Mallorca o amb el de ciutats de costa que em citaven al principi. Aquest és un debat que amb Miquel Puig [ERC] he tingut moltes vegades: “Em fas una anàlisi que està molt bé per a Mallorca, però m'el trasllades automàticament a Barcelona i en això crec que t'equivoques”.

El 2019 eren moltes les veus que alertaven d'una deriva de la ciutat cap a referents com aquest.

Torno a insistir-hi, perquè ho vull deixar molt clar: el model turístic de Barcelona d'avui no és tornar al 2019 linealment. La relació entre el ciutadà i el turista ha de canviar. Tenim clarament marcats els objectius en termes de mobilitat, de

“Una part del sector ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat”

transformació, de descentralització, de sostenibilitat i d'ecologisme. L'any vinent confio que tindrem un molt bon acord amb fons europeus per a la transformació turística. I caminarem cap a la recuperació del sector en aquesta direcció. ■

Un informe de Dona Llum assenyala que la majoria de parts són en dies laborables. Foto cedida a l'ACN per l'Hospital Vall d'Hebron

Ales pel·lícules, tots els parts acostumen a ser iguals. La dona trenca aigües a l'indret més inesperat. Ràpidament, ha d'anar a l'hospital, sovint en cotxe, i si no ha parit al vehicle, el personal del centre mèdic la recull a la porta mentre ella crida de dolor. La posen en una llitera o en una cadira de rodes, com si fos una malalta, i la condueixen a la sala on tindrà la criatura. Un cop al box, segueix cridant mentre la seva parella grava l'escena amb una videocàmera i intenta no desmaiarse. Quan sembla que tot podria acabar en tragèdia, apareix un home seriós, el doctor, i amb tres maniobres màgiques que deixen en evidència les infermeres aconsegueix que el part arribi a bon port. Ha nascut una criatura preciosa. Fi de l'escena i de moltes pel·lícules.

Així descriuen la infermera Isabel Barrios i l'expert en cinema David Ferragut un part a l'article *Els mecanismes del gènere cinematogràfic per tapar el part medicalitzat*. L'escena explica alguns aspectes de la violència obstètrica. Per una banda, mostra com la nostra societat veu el part: gairebé com una malaltia. Per l'altra, indica quin rol juguen les dones a l'hora de parir: un paper subaltern per sota de metges i d'hospitals.

VIOLENCIA GENERALITZADA

Quan ens referim a la violència obstètrica, és a dir, a aquella que es viu durant l'embaràs, el part i el postpart, estem davant d'una violència que té molts rostres i que es pateix amb més freqüència del que podríem pensar, segons apunta Marta Busquets, advocada i presidenta del col·lectiu de denúncia Dona Llum. "N'hi ha de dos tipus: una que té a veure amb pràctiques i maneres de tractar les dones i una que té relació amb no atendre els seus drets", diu. En el primer cas, es refereix al tracte infantilitzant o denigrant cap a les dones en el procés del part. En el segon, a pràctiques com les cesàries, les induccions de parts o les mutilacions vaginals.

Són situacions de les quals se'n parla poc, en part perquè els professionals de la medicina a casa nostra no estan disposats a reconèixer que existeix el problema. Tot i que l'OMS o la Unió Europea diuen el contrari, el juliol passat el Consell General de Col·legis de Metges deia que la violència sistemàtica contra les dones en els processos del part no existeix i que el concepte és una forma d'estigmatitzar el personal mèdic.

Per a la infermera i artista Alejandra Olliden, però, la violència obstètrica és una "epidèmia global". Les xifres de l'Observatori de la Violència Obstètrica així ho indiquen. El 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, el 51% ha viscut algun procediment sense que li expliquessin què estaven fent-li i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat.

Quan l'embaràs es torna un infern

Tot i que els col·legis de metges de l'Estat espanyol no ho accepten, la violència obstètrica, és a dir, aquella que el sistema de salut exerceix contra les dones en el moment de l'embaràs, el part i el postpart, a més d'estesa està reconeguda per organismes internacionals com l'OMS, Unicef o la Unió Europea

EN PRIMERA PERSONA

Les xifres emmascaren realitats d'allò més dures, com la de la Carla. El que diferencia el seu cas de la resta és que la seva filla, sis mesos després de néixer, arrossega les seqüeles d'una mala praxi mèdica i que ella ha volgut explicar la seva història. "Hi ha moltes dones que et diuen que quan arriba l'aniversari de les seves criatures ploren perquè tenen flaixos, depressió postpart", es lamenta Busquets en referència a altres mares

a les quals els costa afrontar el que han viscut. De fet, des de Dona Llum afirmen que, a Catalunya, "dues de cada 10 dones pateixen algun problema de salut mental durant l'embaràs i el primer any després de donar a llum", i aquestes situacions, afegeixen, tenen a veure amb com s'afronta el part.

Tornant a la Carla, cal dir que el seu nom és fictici, tal com ho és el de la seva parella, el Ferran, i el de la seva nena, la Laura. Ho són perquè actualment estan en un

procés de denúncia contra Maternitat de l'Hospital Clínic.

"Tot el que no volia que em passés durant el part em va passar", explica. El dia que va néixer la seva filla, quan va arribar a l'hospital li van intentar accelerar el part amb gases, però no va funcionar. "Em van donar oxitocina sintètica per induir-lo i vaig començar a tenir contraccions amb dolors... Va ser un error", considera ara que s'ha informat.

Segons un estudi de Dona

Llum, les induccions d'abans o durant els parts per accelerar l'expulsió de les criatures són una pràctica freqüent a Catalunya. Una pràctica que no té base científica. "Els parts en caps de setmana han disminuït en les últimes dècades i pràcticament no hi ha naixements en festius", explica el col·lectiu. A més, els percentatges de part per cesària (29% a la demarcació de Barcelona) augmenten si el centre és privat. Això respon a un sistema que planteja el

Abans del part

● La violència contra les dones no només se circumscriu al procés de l'embaràs, el part i el postpart. De vegades, comença molt abans.

La Sònia no tenia ni 30 anys quan va anar a la ginecòloga per fer-se una revisió rutinària. Res feia indicar que aquell dia tornaria a casa plorant. "Em va dir que m'hauria d'anar plantejant congelar els meus òvuls, perquè, és clar, ja tenia una edat i cada cop em seria més difícil quedar-me embarassada", explica. La frase no venia al cas, li va dir la doctora sense que ella hagués

va veure l'edat d'ella, li va dir directament que el més aconsellable era la fecundació assistida. No hi havia cap indicació que fes pensar que tenien algun problema de fertilitat. "Ho va dir sense cap amabilitat i va afegir que anéssim pensant a començar el cicle d'hormonació, un procés molt dur per al cos de la dona i que val 10.000 euros", denuncia la Carla.

Van sortir de la consulta molt tocats i van demanar a la clínica que un altre metge els atengués. La nova doctora els va tractar de

A partir de certa edat moltes dones viuen una forta pressió per quedar-se embarassades que sovint comença als mateixos centres de ginecologia

demanat consell. Un exemple clar que demostra que sovint el sistema mèdic passa per sobre de les demandes de les pacients.

La pressió sobre les dones per tal que es quedin embarassades és constant quan arriben a certa edat. Aquest fet fa que moltes se sentin vulnerables i és aleshores quan molts professionals aprofiten per exercir el que podríem definir com a poder obstètric. En un altre cas, de nou de la Carla, es veu aquesta situació de forma nítida.

"Feia dos anys que la meva parella i jo buscàvem tenir un fill i vam anar a la clínica Dexeus", explica. Quan el doctor que els atenia

manera diferent. Després de veure que els exàmens de fertilitat eren normals, els va dir que esperessin uns mesos per plantejar-se la fecundació assistida. Però el fet és que, setmanes després, la Carla es va quedar embarassada.

El seu cas, a més, posa en relleu la complicada posició del sistema privat respecte dels processos de fecundació assistits. Atenen sempre a raons mèdiques o de vegades a criteris econòmics? I encara més: aquestes pràctiques més esteses a la sanitat privada poden acabar contagiant la pública, tenint en compte que molts professionals treballen a les dues alhora?

part de forma industrial, segons les lògiques laborals.

La Carla segueix recordant: "Després em van trencar la bosa amniòtica i va ser quan la nena va començar a tenir patiment fetal". Aleshores van arribar dos doctors i la van lligar perquè no es mogués. "Em van dir que em posarien el fórceps per girar la nena", afegix. De sobte, sense avisar-la, dues persones es van llençar literalment a sobre de la seva panxa per empènyer amb els colzes la Laura cap a l'exterior. És la maniobra *Kristeller*, una pràctica mèdica que no està prohibida, però que no s'ensenya a la universitat i l'eficàcia de la qual no està provada. A l'informe mèdic no va quedar reflectit que li fessin allò. Allà només hi diu que li van fer una "pressió suprapúbica amb les mans". Encara que ella estava en un moment dèbil, el Ferran ho va veure tot. Els colzes i els salts damunt la panxa.

L'infern no va acabar aquí. "Quan anaven a treure la criatura, van estirar-la i li van donar un cop molt fort... La maniobra la va fer una persona que estava en pràctiques", afirma. Això va afectar un nervi de la Laura i el braç li va quedar immòbil. A més, la Carla va patir un esquinçament

vaginal. "Vaig haver d'orinar durant setmanes amb una sonda que em posava el Ferran", diu.

En molts parts, per tal de fer sortir la criatura, es fa un tall a la vulva. És el que s'anomena episiotomia, i pot produir incontinència fecal i urinària. Unicef considera la pràctica una mutilació socialment acceptada a Occident. "Hi ha el mite que les vulves no es poden expandir el que fa falta per parir", diu Busquets.

Ara, la Laura va a rehabilitació i ja mou el braç. Ha tingut sort. Hi ha infants de dos anys que no han recuperat la mobilitat.

El seu cas és diferent del de la Nancy. El 2011, aquesta jove de 24 anys va arribar amb una amiga a l'Hospital Clínic per donar a llum una nena. La doctora del torn va aprofitar el seu cas perquè tres metges residents provessin el fórceps, tot i que, segons el relat de l'acompanyant, el cap del nadó ja es veia sortir i la pràctica no era necessària. A conseqüència d'això, la criatura va morir amb el cap destrossat. Durant el part, la mare no va contradir els metges. "Ets molt vulnerable i et posen la por al cos: et diuen que estàs jugant amb la vida del teu fill i fas el que et manen... És el poder de la bata", sentència la Carla.

"Dues persones em van saltar a sobre de la panxa amb els colzes per expulsar la nena, però a l'informe mèdic aquella maniobra no va quedar reflectida"

A Catalunya, el 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat

PATRIARCAT I CAPITALISME

A ulls de Busquets, tots aquests casos parlen del mateix: a la nostra societat el cos no pertany a les dones. "Ens diuen que no sabem donar a llum i que necessitem ajuda, i les dones que no entren en aquest discurs són dones difícils", critica l'advocada. Aquesta idea té la seva expressió més radical en el cas d'una dona que el 2016 va anar a l'Hospital Sant Joan de Déu de Sant Boi per una revisió rutinària quan estava embarassada de 40 setmanes. El màxim de setmanes per parir són 42. La ginecòloga li va dir que el part havia de ser induït, però ella no ho volia. Quan era a casa, per ordre judicial, la policia va entrar al domicili i se la van endur a l'hospital per obligar-la a tenir el nen.

En part, l'origen de totes aquestes situacions es troba en el moment en què la medicina entra en el camp de l'embaràs al segle XIX. Va ser amb l'auge de les societats industrials i el patriarcat que els parts, fins aleshores un reducte vedat a bruixes i sanadores, va quedar en mans de la medicina. "Això va començar amb les dones de classe alta, perquè es podien pagar un metge, i va ser aleshores quan es va estendre l'ús del fórceps... Els metges deien

que ells no podien estar hores esperant que s'obris un forat. Cobraven i adeu", relata Busquets.

Aquella forma capitalista de veure el part ha impregnat la societat fins avui dia. "Hi ha interessos econòmics, sobretot en un territori com Catalunya, amb una alta presència de la sanitat privada", diu. Un part ràpid dona més rèdit econòmic. Per aquest motiu, les clíniques privades tenen uns índexs de cesàries molt més elevats que les públiques.

EL PART DESITJAT

Hi ha formes de tenir una criatura al marge d'aquesta violència sistematitzada? El cert és que sí. És el que s'anomena part fisiològic. "Cal eliminar la visió medicalitzada, perquè el 70% de dones sanes són capaces de donar a llum en condicions saludables", considera Busquets per afegir que, amb tot, les administracions catalanes asseguruen que amb els mitjans actuals el sistema de salut només pot atendre un 4,7% dels parts d'aquesta manera.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

País digital, societat col·lectiva

- » La Vicepresidència presenta el full de ruta per desplegar els serveis digitals
- » S'invertiran 450 milions d'euros per millorar la connectivitat i afavorir el desenvolupament digital

► El Govern de la Generalitat ha aprovat recentment el full de ruta per al desplegament d'infraestructures digitals a Catalunya fins al 2030, l'anomenat Pla Estratègic d'Infraestructures Digitals (PEID), que defineix la xarxa necessària per potenciar els serveis digitals actuals i futurs al conjunt del territori des de dues perspectives: la corporativa i la de país.

El PEID s'emmarca en la prioritització del Govern, elevada al màxim nivell amb la Vicepresidència de Polítiques Digitals i Territori que lidera Jordi Puigneró, de les infraestructures físiques i digitals com a clau per fer de Catalunya una nació digital amb una ciutadania apossada, un territori connectat, una administració cibersegura, una economia digitalitzada i una mobilitat col·lectiva i descarbonitzada.

Partint del convenciment que la connectivitat és un dret social

La connectivitat és un dret social i econòmic del segle XXI

del segle XXI i l'element fonamental sobre el qual es construeix la societat digital amb igualtat d'oportunitats, el PEID situa les infraestructures digitals com a eines bàsiques i estratègiques per assolir la cohesió social i territorial del país i garantir el desenvolupament i la competitivitat de la indústria i l'economia en un mercat i un món cada cop més global i digitalitzat.

En aquest sentit, les infraestructures digitals considerades pel PEID són: xarxes fixes i mòbils (serveis de connectivitat); CPD i punts d'intercanvi de tràfic de dades (serveis de computació); IoT (serveis *smart*); xarxa RESCAT (serveis d'emergències) i xarxes TDT/FM (serveis de difusió).

OBJECTIUS ESTRATÈGICS

El PEID s'alinea amb els objectius marcats pel Govern i les administracions i entitats locals en el Pacte Nacional per a la Societat Digital (PNSD), però els amplia, els redefeix i els actualitza d'acord amb les necessitats actuals i els reptes futurs del país. Tot plegat per establir

l'estratègia i les accions a executar per assolir-los.

En aquest sentit, el PEID es marca quatre objectius estratègics. En primer lloc, dotar tot el país de cobertura de xarxes de nova generació amb una bona qualitat de servei. En segon lloc, promoure la competència efectiva en xarxes fixes i mòbils. En tercer lloc, habilitar infraestructures que permetin la implantació dels nous serveis digitals. I, per últim, ampliar la cobertura i les prestacions dels serveis corporatius via ràdio.

Entre les actuacions proposades per assolir aquests objectius destaca com a prioritària i clau la de completar la xarxa troncal de fibra òptica de titularitat pública, una infraestructura que el PEID situa com a eix vertebral sobre el qual des-

Foto: ACN

Un futur millor als discapacitats

► La transformació digital si es fa de manera inclusiva com pretén el vicepresident Jordi Puigneró, també oferirà a les persones amb discapacitat un accés més fàcil al mercat laboral i oportunitats més grans de desenvolupament i compliment. Així ho indica un estudi conjunt de la Fundació Randstad i la UOC.

nesionada

s digitals futurs de Catalunya
rir la cohesió social i territorial

Foto: Pexels

plegar noves tecnologies i serveis digitals per a la gestió intel·ligent del territori. En aquest sentit, el pla ratifica el compromís adquirit en el marc del PNSD de disposar d'un punt de presència a tots els muni-

**Els fons europeus
NextGenerationEU
ajudaran a finançar-ho**

cipis de Catalunya i a les zones d'activitat econòmica.

També preveu desplegar una xarxa d'accés a partir de la infraestructura troncal existent per dotar de connectivitat els punts de

servei de la Generalitat i possibilitar així el desplegament de noves tecnologies com la 5G, la Internet de les Coses (IoT) o la computació, i dels serveis intel·ligents que aquestes possibiliten, com ara la sensorització i el cotxe autònom i connectat, entre altres.

El PEID estima en més de 450 milions d'euros la inversió necessària per executar les accions que proposa per fer de Catalunya un país cohesionat amb infraestructures digitals competitives. El finançament d'aquestes actuacions previstes s'articularà mitjançant el pressupost ordinari de la Generalitat de Catalunya i els de les quatre Diputacions, els fons europeus NextGenerationEU i ReactEU, la contractació corporativa i la col·laboració publicoprivada. ■

Foto: Generalitat

Més dones al sector tecnològic, més innovació social

► Vuit dones procedents dels àmbits empresarial, professional i acadèmic, una iniciativa empresarial i una iniciativa social han estat recentment guardonades d'entre un total de 80 candidatures que optaven als Premis DonaTIC 2021. Aquests guardons, impulsats pel departament de la Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori, s'inscriuen dins el Pla DonaTIC, que té com a objectiu prioritari incrementar la presència femenina al sector tecnològic.

Més concretament, el Pla DonaTIC consta de 4 eixos d'actuació. En primer lloc, fer les TIC atractives per al talent femení del futur. En segon lloc, visibilitzar la dona tecnològica i els continguts creats per dones. En tercer lloc, formar i capacitar digitalment tothom. I, per últim, promoure una participació plena i efectiva de les dones TIC en la presa de decisions i l'emprenedoria.

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró, va presidir l'acte de lliurament dels premis celebrat a mitjans d'octubre coincidint amb el Dia d'Ada Lovelace, en què s'homenatja la primera programadora de la història. Puigneró va destacar "la voluntat del Govern de visibilitzar i fer créixer el talent tecnològic femení que hi ha a Catalunya des del Pla DonaTIC". La directora general de Societat Digital, Joana Barbany, per la seva banda, va fer la cloenda de la gala.

Des de l'any 2015, els Premis DonaTIC han rebut un total de 541 candidatures. En comparació amb anys anteriors, en l'edició d'enguany ha destacat l'augment de candidatures en la categoria revelació, fet que demostra que les noies cada vegada estan més preparades per competir al sector digital.

LES PREMIADES, CASOS PRÀCTICS

En la categoria d'emprenedora, la guardonada pels Premis DonaTIC 2021 ha estat Cristina Corchero García, doctora en Estadística i Investigació Operativa, fundadora de l'empresa Bamboo Energy i líder d'un grup de recerca en l'aplicació de la intel·ligència artificial i els mètodes d'optimització a l'àmbit de l'energia.

Pel que fa a la categoria d'empresària, la premiada ha estat María Jesús Salido Rojo, enginyera en Sistemes de la Informació i fundadora i CEO de SocialDiabetes, una *start-up* de l'àmbit de *Digital Health* nascuda a Barcelona i que comercialitza una

plataforma digital de reconeixement internacional per la gestió de la diabetis.

A nivell professional s'ha guardonat Anna Benavent Navarro, enginyera superior de Telecomunicacions i CIO a l'Hospital Parc Taulí de Sabadell, des d'on ha desenvolupat un projecte per transformar i millorar el sistema de salut utilitzant les TIC.

Com a acadèmica, la premiada ha estat Alicia Fornés Bisquerra, doctora en Informàtica i que ha liderat nombrosos projectes nacionals i internacionals de recerca, amb l'objectiu de millorar el reconeixement automàtic de manuscrits textuais i gràfics, contribuint a la preservació i difusió del patrimoni històric i cultural.

Per altra banda, la divulgadora premiada enguany ha estat Maria José Lodeiros Zubiria, llicenciada en Matemàtiques i amb una trajectòria de més de 20 anys treballant en el món de les TIC.

Puigneró: "Volem visibilitzar i fer créixer el talent tecnològic femení que hi ha a Catalunya"

Menys experiència però un futur igualment prometedors té la premiada en la categoria revelació: Isabel García Baños, graduada en Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica i màster europeu en Enginyeria de Sistemes Informàtics Incrustats, CEO i cofundadora d'Eways, una *start-up* dedicada a reduir les deixalles electròniques produïdes als països del nord, i actualment CEO i cofundadora de Bleta, una altra *start-up* que pretén eliminar la bretxa digital a la tercera edat i apropar les noves tecnologies a la gent gran.

Els Premis DonaTIC 2021 també han guardonat dues estudiants (Marta Bertran Ferrer, universitària, i Sara Puig Cabruja, d'FP) i dues iniciatives referents: *CoE Women on Fairness*, d'Everis Spain, per reduir els biaixos de gènere que perpetuen els algorismes, i la tasca d'Enginyera, una entitat social que té com a objectiu fer arribar les TIC a la infància i al jovent vulnerable. ■

“La sensació de sentir-se orgullós de Barcelona està en risc”

Elisenda Alamany

Regidora d'ERC a Barcelona i consellera a l'AMB

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Elisenda Alamany fa un cafè en una terrassa del carrer de Girona abans d'entrar a la nova redacció dels diaris *Línia*. Amb el caràcter proper i distès que la caracteritza, afronta una entrevista que segur que ja intueix que començarà amb la pregunta del moment. Si bé al principi evita mullar-se, a mesura que avança la conversa la regidora d'ERC a Barcelona i consellera a l'AMB es va deixant anar, fins al punt de parlar tan clar que trenca amb el que ens té acostumats la política institucional. Gairebé com si estiguéssim fent aquell cafè d'abans amb ella, però ara amb una gravadora damunt la taula i una càmera capturant el moment.

Actualment vostè és la número dos d'ERC a Barcelona. Ho serà el 2023?

Per a mi el més important és que la gent sàpiga què és el que està votant quan posa la papereta d'Esquerra a l'urna. I a mi m'agradaria que l'Esquerra del 2023 servís per posar les bases de la Barcelona del futur. Que fos el referent institucional de les transformacions que estan passant

a la ciutat. El més important és construir aquest projecte.

D'acord, però li preguntàvem concretament per la seva posició en aquest projecte.

La meva feina i la meva aposta durant aquests anys ha estat a Barcelona, segueix sent aquí i assumiré la responsabilitat que toqui quan toqui.

“Jo soc independentista, però no soc processista. Hem de ser útils”

Això vol dir que està disposada tant a fer passos endavant com endarrere a la llista electoral, si és el que se li planteja?

En el projecte de Barcelona, i torno a parlar del projecte, el que és imprescindible és que hi hagi persones que puguin connectar amb els nous referents generacionals que hi ha a la ciutat, així com amb els nous actius socials, econòmics i

culturals. A mi m'agradaria desenvolupar aquesta feina de ser referent institucional d'aquests canvis, entre altres coses perquè quan jo no era a la política institucional els vaig trobar molt a faltar. I soc a Barcelona perquè crec que és on soc útil. Però aquesta decisió no depèn només de la meva voluntat.

Podem donar per fet que Ernest Maragall serà el cap de llista, no?

Per descomptat. Jo miro la Barcelona d'avui i les millors coses que li han passat tenen a veure amb el cognom Maragall. I em fa l'efecte que, perquè Barcelona torni a brillar, aquella concepció de la ciutat hi ha de seguir sent. Per tant, penso que tenir l'Ernest Maragall encapçalant la llista és un valor.

En el seu últim article d'opinió al diari *Línia*, vostè abundava en la idea que ja ha citat de connectar amb els nous referents generacionals i citava, per exemple, Bad Gyal. Creu que la generació de Bad Gyal pot connectar amb Ernest Maragall?

[Riu] Jo crec que el que està en joc el 2023 no és si el candidat té una edat o una altra. És si recuperem l'orgull de ser barcelonins i barcelonines. La sensació de sentir-se orgullós de

Barcelona està en risc. El que necessitem ara són projectes que aportin solucions per a això. Independentment de si el candidat té una edat o

“En els resultats, els comuns tenen grans problemes. No apareixen”

una altra. És evident que el projecte, que és col·lectiu, ha de tenir diverses sensibilitats i diferents perfils que sàpiguen connectar amb aquesta Barcelona d'avui. Però crec que les dues coses són complementàries i en cap cas excloents.

Ester Capella ja ha dit que vol “acompanyar” Maragall, ha sonat el nom del conseller d'Educació Josep González-Cambray... Sembla que tindrà competència.

Sí, pot ser. Però torno a dir que l'important és que cadascú pensi per què va fer el pas a la política institucional. Crec que tothom ha de tenir

clar quin és el seu propòsit per després tenir clar quin és el seu llegat. La meua voluntat, i això no va de quin número ocupes, ja els he dit que és treballar per connectar amb els nous referents generacionals i perquè la política s'assemblí més a les maneres de fer que existeixen a la societat d'avui dia. A mi m'agradaria marxar de la política institucional havent aconseguit una mica això.

Ja parla de marxar? Tan d'hora?

Si entenen la política institucional com una cosa dinàmica i no estàtica, necessitem continuament gent que hi entri i gent que en surti. Jo crec que això és bo i ho tinc molt clar. Els que van dissenyar el nostre passat i els que han marcat excessivament amb receptes caduques o fallides la nostra política difícilment poden dibuixar el futur.

No ha entrat i sortit, sinó que s'hi va quedar, va dissenyar el nostre passat... Això es podria aplicar a Ernest Maragall.

Però fixin-se que, en els moments que Barcelona ha brillat més, això ha tingut un cognom: Maragall. Quan jo parlo de propostes fallides estic parlant de models que pot representar el PSC a moltes de les ciutats metropolitanès, per exemple. ▶

“Madrid és un forat negre, però potser Barcelona també”

◀ **“Situat-se clarament a favor de la restricció de la immigració és una necessitat ineludible perquè ho exigeixen la supervivència de l'estat del benestar i el manteniment de les condicions de treball dels treballadors menys qualificats”. Sap qui ha escrit això?**
Crec que sí.

És d'Esquerra i es diu Miquel Puig. Vostè està d'acord amb aquesta afirmació?

Me la poden tornar a repetir, fil per randa?

[Li repetim, detingudament].

El Miquel Puig és un provocador. És a dir, al seu llibre entenc que no parla estrictament com a regidor d'Esquerra. Ho fa lliurement. En aquests dos anys he après moltes coses del Miquel Puig, però no estic gens d'acord amb aquesta afirmació.

Abans que parlàvem de la llista, amb aquesta mena d'afirmacions qui potser no hi veurem el 2023 és ell.

[Riu] És evident que amb el Miquel Puig tinc coses amb les quals no coincideixo, com per exemple la reducció de les taxes universitàries o això que ara vostès em citen. Però, en canvi, coincideixo plenament amb el diagnòstic que fa del model turístic, que és la tasca que li tenim encarregada al grup municipal. Per tant, jo crec que en qüestions com aquesta de la qual vostès em parlen hem d'assumir la política amb maduresa. Jo no estic d'acord amb aquesta afirmació del Miquel Puig, però no diria que per això cal expulsar-lo del grup municipal.

S'ha plantejat?

No. Em referia que la meua concepció de la política no passa per castigar aquells amb qui en alguns casos puc no estar d'acord. Era una reflexió més enllà del cas concret, i en el marc del projecte.

Parlem del projecte, perquè a Esquerra veuen Barcelona sense rumb. Què li donarien vostès?

Actitud. Crec que, en general, a la ciutat hi ha la sensació que hi ha un desgovern. Per tant, cal començar per governar bé. I després d'aquesta actitud, el que cal és ambició. Els canvis que ens planteja l'actual govern de comuns i PSC no són prou ambiciosos. A Barcelona fa falta una transformació urbanística ambiciosa, més enllà de l'urbanisme tàctic de l'actual govern. I millorar els equipaments i la mobilitat a molts barris.

Crec que hi ha molta diferència entre el seu projecte per a Barcelona i el dels comuns, i que la ciutadania ho percep així?

Amb els comuns podríem estar d'a-

cord amb el diagnòstic, però no amb els resultats, que no apareixen. En els resultats, els comuns tenen grans problemes. I crec que ja no estem en el temps de les preguntes ni de les idees de laboratori. És cert que hi ha una missió principal a Barcelona que és protegir l'estil de vida dels barcelonins i de les barcelonines, però també ho és que cal impulsar la ciutat. No tancar-la, aïllar-la... I en això jo crec que els comuns no se n'han sabut sortir.

A Esquerra el que ja no diuen tant és que el seu projecte també inclou que Barcelona pugui ser en un futur una capital d'Estat.

Nosaltres sempre hem dit que Barcelona és la capital de Catalunya, que és una cosa que sembla que provoca urticària als partits que actualment governen la ciutat. Però no és una cosa discursiva. És a dir, quan tu tens la concepció que Barcelona és la capital de Catalunya i parles de mobilitat, per exemple, això té un impacte en les polítiques que plantejges. Quin és el gran repte de mobilitat que té Barcelona ara mateix? Potser no és de portes endins, sinó que potser necessitem millorar la xarxa de Rodalies. Moltes vegades es diu que Madrid és un forat negre, però potser no ho sabem i Barcelona també ho és. Què té Barcelona per oferir com a capital de Catalunya als altres? Doncs, sense anar més lluny, negociar una millor xarxa de Rodalies, engegar des de l'AMB un desenvolupament definitiu i accelerat dels *park&ride*... Això és el que ha d'oferir Barcelona.

[Sobre Miquel Puig i la seva tesi de limitar la immigració]

“No diria que cal expulsar-lo”

Ens referíem al fet que ara parlen menys d'independentisme que fa dos anys.

Nosaltres entenem que el fet que som independentistes se'ns dona per descomptat. I que les eleccions de Barcelona van sobre Barcelona. Cal anar molt amb compte, perquè jo crec que la gent de Barcelona no acceptarà que les eleccions municipals vagin d'una altra cosa. O que s'utilitzi la ciutat com el bastió de no sé què. Sí, evidentment, Barcelona ha de ser la capital de Catalunya. I sí, ens agradaria que la governés una força independentista. Però alerta: una força independentista

que també sigui barcelonina i que tingui un projecte per a Barcelona.

Ho diu per Junts això?

[Riu] Parlo de qui té opcions de guanyar a Barcelona.

Junts no en té?

Avui té 5 regidors.

Avui no és el 2023.

Avui té 5 regidors, insisteixo.

Junts diu que vostès són la crossa dels comuns i dels socialistes, tot i que ara sembla que estan lluny d'aprovar els nous pressupostos.

Nosaltres hem fet una cosa que fins i tot hi ha gent que li ha costat d'entendre. Després que ens barressin el pas a l'alcaldia, ens hem arremangat i hem treballat per la ciutat. I això, en termes polítics clàssics, és difícil d'entendre, perquè el que esperaria algú és que féssim una oposició duríssima i que li compliquéssim la vida al màxim al govern. Però vam entendre que, enmig d'una pandèmia, això no tocava. Hem posat la ciutat per davant. Però ara...

... Les eleccions són més a prop i toca començar a desmarcar-se'n.

No, perquè això ho podríem haver fet des d'un inici. El que veiem és que, després de dos anys i malgrat la nostra generositat, el govern no se n'ha sortit. Aquesta no és la Barcelona que vol Esquerra. I per això ens n'hem de distanciar, perquè no és el nostre model. I hi falta rumb.

Vostè també diu que on tampoc hi ha rumb és a l'AMB. També és culpa dels comuns i del PSC?

Més enllà de culpables o no culpables, jo crec que el gran problema de l'AMB és que la ciutadania no sap ben bé què fa aquesta institució per a ella. Les competències que té li impedeixen generar comunitat. A mi m'agradaria que l'AMB s'encarregués dels temes que generen comunitat: l'educació, la cultura... I que fins i tot ens atrevíssim a plantejar que l'elecció del seu president o presidenta es votés en unes eleccions. Els nous temps necessiten una altra mena d'institució metropolitana.

El president Pere Aragonès ha dit que està disposat a obrir aquest debat per reforçar la governança metropolitana. Veurem passos endavant i, en tot cas, el seu Govern estarà disposat a tenir un contrapès polític metropolità més fort?

No crec ni que aquest terme passi pel cap del president Aragonès. Pensin que al govern de l'AMB també hi ha Esquerra. Vull dir que això de contrapès polític no sé si s'adiu gaire al moment actual. I dit això, jo crec que actualment, si l'alcaldesa de Barcelona i, per tant, presidenta de l'AMB

vol exercir un lideratge metropolità, ho pot fer. Crec que ha d'haver-hi un lideratge més decisiu. En el tema de l'ampliació o no de l'aeroport, per exemple, l'AMB no s'ha posicionat. És com si l'AMB fos un òrgan gestor i no polític. I jo crec que hauria de ser més polític, en el millor sentit del terme, i ser un actor important a la política catalana.

Crec que Ada Colau no exerceix o no vol exercir aquest lideratge?

Jo crec que en el projecte del govern actual de Barcelona hi ha una visió de la ciutat tancada en si mateixa. I una mica aïllada, com si això anés només de Barcelona. Hi ha moltes ciutats de l'àrea metropolitana que ens donem l'esquena, i cal un esforç per començar-nos a mirar i veure quins projectes podem compartir, més enllà de la idiosincràsia de cada una. O col·laborem entre nosaltres o difícilment els recursos que tenim avui podran abastir tota la ciutadania i podran donar l'impuls que cal a les nostres ciutats. És una urgència, i això ha d'estar a l'agenda de l'AMB. Però no crec que actualment hi sigui.

El que encara hi ha a les ciutats de l'àrea metropolitana és pocs regidors independentistes. Què pot fer l'independentisme per créixer més en aquest territori?

Ser útil. Jo soc independentista, però no soc processista. Això no va de qüestions identitàries ni de demanar actes de fe a la gent. Això va de si canvies les seves condicions de vida o no. L'independentisme pot fer un salt en aquest territori si s'atreuix a modernitzar les institucions i si renova l'agenda de polítiques. És a dir, si adapta la política a la societat del segle XXI. Perquè si no, no som útils. I ho hem de ser. Si som útils, creixerem. A Barcelona, malauradament, ens van impedir poder-ho demostrar. Perquè tot això al final es demostra governant.

Que el cinturó roig algun dia sigui del groc de l'independentisme és un somni inabastable?

Ho diré al revés: veig perfectament abastable un cinturó groc. Perquè penso que el PSC ja no reuneix els grans consensos de país. I això li acabarà passant factura. ■

Salut aposta per la pr

- » La Generalitat incentiva l'increment d'activitat no Covid als CAP i als hospi
- » Una nova eina digital permet als usuaris programar-se visites no urgents

► La pandèmia del coronavirus ha capgirat per complet el nostre dia a dia durant més d'un any i mig. Amb la progressiva millora dels indicadors, la majoria de sectors han anat tornant escalonadament a una relativa normalitat. Però el sistema sanitari ha continuat fins ara immers en l'operativa que es va establir en plena pandèmia per aturar el col·lapse als hospitals i als Centres d'Atenció Primària (CAP). Ara, a ell també li arriba l'hora dels canvis.

En concret, les novetats més immediates afecten com demanem cita al nostre CAP. Fins ara, donades les circumstàncies, no podíem demanar hora al metge directament al centre: calia fer una petició prèvia i era el centre qui contactava amb el o la pacient i valorava si calia donar-li una cita o fer-

Es volen escurçar els temps d'espera de les visites a l'especialista

li una visita per telèfon. Aquest funcionament deixa pas a una nova modalitat per demanar cita al metge més directa i endreçada.

COM DEMANAR HORA

El Departament de Salut ha implementat una nova eina digital que permet als usuaris programar-se les visites no urgents als CAP i especificar-ne el motiu. Abans de la pandèmia ja es podien demanar cites de forma telemàtica, però aquesta eina és més completa i esdevé una via més per accedir a l'atenció primària, complementant els altres canals, com el telèfon o taulell del CAP o el 061, que continuen funcionant com sempre. A la nova eina s'hi pot accedir des de *citasalut.gencat.cat* o des de La Meva Salut.

Amb aquest canvi es pretén recuperar el percentatge d'atenció mèdica que s'ha deixat de banda a causa de la Covid-19. L'objectiu, segons explicava recentment a TV3 la responsable d'atenció a la ciutadania de l'Institut Català de la Salut (ICS), Marga Garcia, "és posar ordre perquè els professionals tinguin més temps per atendre i ho facin d'una manera més efectiva".

MÉS PRESENCIALITAT

I és que, en aquesta línia, Salut ja ha demanat als centres sanitaris que incrementin l'activitat per poder recuperar les proves, consultes i operacions que no s'han pogut fer en el darrer any i mig a causa de la Covid-19, i està aplicant una política d'incentius econòmics al respecte. "Són incentius que es traslladen a la primària i als hospitals, i alguns els obliguen a parlar entre ells perquè són objectius compartits. En funció del grau d'assoliment, tenen més diners", assenyala la directora del CatSalut, Gemma Craywinckel, en una entrevista a l'ACN. Craywinckel explicava que també han traslladat als CAP la necessitat de recuperar presencialitat i accessibilitat i reconeixia que cal tornar a intensificar el se-

Foto: ACN

Proximitat

itals i vol recuperar presencialitat als CAP i especificar-ne el motiu

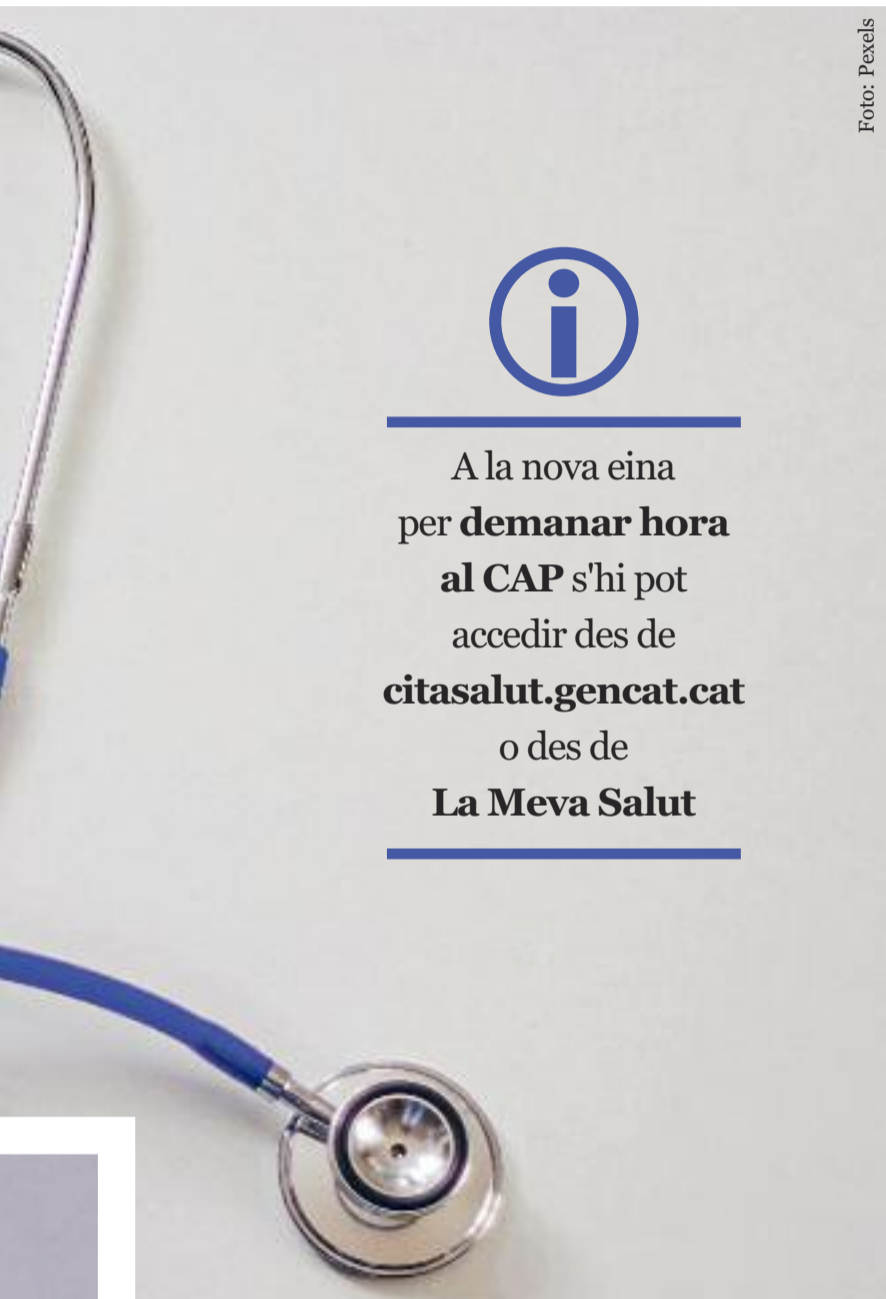

Foto: Pexels

A la nova eina per **demanar hora al CAP** s'hi pot accedir des de **citasalut.gencat.cat** o des de **La Meva Salut**

guiment dels pacients crònics, el qual, per força, ha perdut qualitat durant la pandèmia.

Recuperar activitat no Covid-19 és, doncs, un dels grans reptes del sistema sanitari després d'un

“La primària ha de tornar a obrir portes, cal la seva proximitat”

any i mig de pandèmia, i l'infra-diagnòstic d'altres malalties és una de les principals preocupacions en aquests moments. La directora del CatSalut calcula que s'han diagnosticat un 30% menys

de malalties durant la pandèmia i reconeix que, pel volum d'activitat, haurien de tenir llistes d'espera més llargues en alguns àmbits, segons va indicar a l'ACN.

És precisament per això que Salut ha demanat als centres que incrementin l'activitat no Covid i així també escurçar els temps d'espera de les visites a l'especialista o de resolució de proves diagnòstiques i cirurgies. Per altra banda, la demanda als CAP perquè augmentin presencialitat i accessibilitat també busca recuperar el diagnòstic precoç. “La primària ha de tornar a obrir portes, no només en el sentit de la presencialitat, sinó també d'accés fàcil, per detectar com més aviat millor patologies des de la proximitat que la caracteritza”, conclou Craywinckel. ■

Foto: ACN

12 grans eixos de treball per un millor sistema sanitari

► Dues grans fórmules, recuperació i transformació, i dos actors principals, ciutadania i professionals. En això es basen els 12 grans eixos de treball del Departament de Salut per a aquesta legislatura, que resulten dels aprenentatges fets durant la pandèmia de la Covid-19 i que busquen, fonamentalment, la recuperació del sistema sanitari en el seu sentit més ampli i la seva transformació per respondre millor al que la ciutadania necessita.

1. SALUT COMUNITÀRIA

El benestar emocional i la salut comunitària passen a ser un dels elements clau. L'objectiu és aconseguir una atenció més accessible, proactiva, propera, resolutiva i longitudinal, apoderant i potenciant l'autonomia de les persones. Per fer-ho, el sistema incorporarà aquest any, entre altres, 150 psicòlegs als CAP.

2. SALUT MENTAL

En aquest sentit, la salut mental és “una prioritat ineludible d'aquesta legislatura”, ja ha remarcat el conseller de Salut, Josep Maria Argimon. Es potenciarà el Pla Nacional de Prevenció del Suïcidi.

3. GENT GRAN

Una altra prioritat serà el replantejament de l'atenció i la cura de les persones grans o amb dependència, que passa per integrar els recursos d'atenció sanitària i atenció social, una situació encara no resolta.

4. ATENCIÓ PRIMÀRIA

L'enfortiment de l'atenció primària i comunitària, que ha estat cabdal en la resolució, contenció i monitoratge de la pandèmia, és una altra de les peces clau. Per dotar-la del lideratge necessari es promouran nous perfils professionals a l'atenció primària, com ara psicòlegs, fisioterapeutes o nutricionistes, i s'ampliarà el Pla d'Enfortiment de l'Atenció Primària amb l'objectiu d'arribar al 25% del pressupost de Salut.

5. MODEL ASSISTENCIAL

El model assistencial ha de constituir-se en xarxa, i això significa introduir reformes a l'atenció especialitzada i als centres hospitalaris.

6. REFORÇAR L'AGÈNCIA

L'adequació de la salut pública a les necessitats del segle XXI és un altre dels eixos de treball. Per aconseguir-ho, Argimon ja ha anunciat que “es doblarà el pressupost” de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària.

7. LA MEVA SALUT

Es dotarà La Meva Salut de més funcionalitats, sent una aplicació que va passar dels 700.000 usuaris actius a les 3,3 milions d'altres durant la pandèmia.

8. PROFESSIONALS

Reconèixer els esforços que han fet els professionals durant la pandèmia, millorant les seves condicions de treball, també és clau, així com dotar el sistema de perfils adaptats a les noves necessitats.

La salut mental és “una prioritat ineludible d'aquesta legislatura”, remarca Argimon

9. PERSPECTIVA DE GÈNERE

Es crearà la Comissió clínica de salut i gènere per incorporar aquesta visió dins l'atenció assistencial.

10. INNOVACIÓ

La innovació ha de ser també clau en el sistema de salut del futur, i s'intentarà accelerar amb els fons europeus.

11. MEDI AMBIENT

L'impuls d'un sistema sanitari verd i responsable amb el medi ambient també és un altre gran eix de treball.

12. COHESIÓ SOCIAL

Finalment, l'increment de recursos per a la cohesió social i la reducció de les desigualtats és el dotzè, però no menys important, eix d'actuació del Departament de Salut per a aquesta legislatura. ■

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

L'aqüeducte de Dosrius i la petjada de l'aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ El 1859 Barcelona tirava a terra bona part de la seva muralla. Eren temps de creixement poblacional i industrial, i les antigues defenses que en el passat havien aturat tants atacs forans eren ara un destorb per al desenvolupament de la ciutat més important de la península Ibèrica. La conurbació rebia contingents de població del món rural català –en el que seria un preàmbul de les grans migracions del segle XX– i les xifres de població vorejaven els 250.000 habitants.

La ciutat, per tant, necessitava espai per fer-hi habitatges i infraestructures per dotar de serveis la població. És en aquest context on cal emmarcar la construcció de l'aqüeducte de Dosrius, una enorme infraestructura hidràulica de més de 50 quilòmetres que connectava aquesta localitat maresmenca

Foto: Ajuntament

Es calcula que l'aqüeducte de Dosrius subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics d'aigua a la ciutat

amb el barri de Gràcia. Va ser construït el 1869, quan el creixement de l'aleshores flamant barri de l'Eixample va fer que augmentés la demanda d'aigua a Barcelona.

De fet, portar aigua a la capital es va convertir en un negoci sucós. En aquest cas, va ser l'empresa Palau, Garcia i Companyia

la que va posar en marxa l'aqüeducte. El 1867, els titulars de la companyia se'n van vendre els drets a la Société Générale des Eaux de Barcelone, constituïda a Lieja (Bèlgica) i que és l'origen de la Sociedad General de Aguas de Barcelona, l'actual Agbar.

Sigui com sigui, portar aigua del Maresme a Barcelona no era pas fàcil. Una de les principals complicacions de les obres era travessar el riu Besòs, dificultat que es va superar a través de l'estret del Rec, entre

la Trinitat i Torre Baró, gràcies a un sífó de 1.000 metres. Finalment, el 1871 l'aqüeducte es va posar en marxa i l'aigua va començar a arribar a la capital catalana. Es calcula que la infraestructura subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics diaris d'aigua a la ciutat.

Una de les empremtes d'aquest aqüeducte la podem contemplar avui dia a Nou Barris. En concret, al parc Central de Nou Barris, un espai verd de 17 hectàrees que

integra edificis singulars i històrics com ara l'antic Institut Mental de la Santa Creu, la masia de Can Carreras o el Parc Tecnològic, un centre que organitza actualment projectes empresarials innovadors.

El canal es va explotar fins a mitjans dels anys 50, en paral·lel a una nova –i molt més intensa– onada migratòria que va fer que Barcelona superés el milió i mig d'habitants. Va ser aleshores quan es va iniciar la canalització del riu Ter.

Els Jardins de Massana: un oasi verd amb una història lligada a l'Església

SANT ANDREU/ Els Jardins de Massana, ubicats a l'interior de l'illa del grup d'habitatges de Can Massana, es van construir el 1953 arran del Congrés Eucarístic a Barcelona, que havia tingut lloc a la capital catalana l'any anterior a iniciativa de l'arquebisbe Modrego. Una ocasió que el règim franquista va aprofitar per fer-se un rentat de cara internacional i posicionar-se com el "guardià d'occident" davant el 'perill' soviètic. Sense anar més lluny, aquests jardins tenen forma de creu i consten de dues placetes laterals i d'una de central.

Aquest indret natural forma part d'un projecte innovador de ciutat jardí poc usual per a l'època. La plaça central, en el seu moment, va servir per ubicar-hi el camp de futbol del Club Deportivo Viviendas del Congreso, nascut el 1957 i que va funcionar en aquest lloc fins al 1983. El camp de futbol va desaparèixer per deixar pas als jardins de Massana, dividits en dues seccions per un emparat que travessa la zona verda d'est a oest. Avui dia, amb el parc infantil, els arbres i els porxos coberts de vegetació, són un petit oasi al barri del Congrés i els Indians.

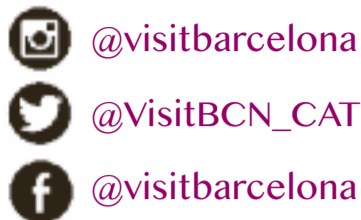
Foto: Aj.

Una porta al passat de la important família Güell

LES CORTS/ Avui dia dona la benvinguda als estudiants de la Facultat de Biologia, però en el passat era un dels tres accessos de la Finca Güell. La porta sud de la finca està construïda amb maó vist i presenta dos cossos idèntics, encapçalats per rajoles de ceràmica verdes i blanques. Aquests dos murs, de fet, flanquejaven una porta de ferro forjat, que es conserva al Museu Gaudí del Park Güell. Aquesta obra, però, no està exactament en el lloc on es va construir: es va traslladar a l'actual ubicació el 1957, mentre que el 1982 va ser restaurada.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Les cases blanques, un conjunt singular del barri de Montbau

Foto: Ajuntament

HORTA - GUINARDÓ/ Al barri de Montbau hi ha un racó que destaca al bell mig d'un bosc. Són les conegudes com a 'casetes blanques', edificacions d'estil racionalista que es van construir el 1965, seguint el model de l'arquitecte suís Le Corbusier.

Des del punt de vista tècnic, són nou blocs de planta quadrada amb 52 habitatges unifamiliars. I des del punt de vista paisatgístic, es tracta d'un dels espais més característics del districte d'Horta-Guinardó; un *odd one out* en tota regla que recorda els pobles blancs que s'estenen pel sud peninsular i la costa mediterrània.

L'edificació d'aquestes cases va tenir lloc el 1965 a càrrec de la Cooperativa Barcelonense i es va portar a terme a sobre de l'antic camí de Sant Cebrià, avui dia carrer de la Ce-

ràmica. Són cases dúplex i adossades, amb una planta superior perpendicular a la inferior i que forma un pont a sobre dels passatges de vianants de la zona, que estan enjardinats. Aquesta disposició, a més, fa que les terrasses de les cases serveixin com a coberta de les cases de la filera inferior.

El conjunt d'habitatges forma una quadrícula de sis fileres de cases que segueixen, a grans trets, els revolts de la muntanya. Al seu torn, estan separades per cinc passatges de vianants, que passen per sota dels ponts. De fet, aquests ponts són un dels elements més singulars del conjunt arquitectònic.

Malgrat el color blanc de les cases, els seus accessos van ser batejats amb diferents colors: blau, rosa, groc, blanc i violeta de Montbau.

Un dels principals atractius de les 'casetes blanques' de Montbau és que estan integrades a la natura. En aquest sentit, la parcel·la que ocupen, de 12.600 metres quadrats de superfície, està envoltada en el seu perímetre pel Parc Natural de Collserola, excepte el costat sud-est, que limita amb el carrer de Vayreda, del barri de Montbau. Sense anar més lluny, malgrat l'aïllament aparent de les 'casetes blanques' en plena zona boscosa, estan prou a prop del centre del barri de Montbau.

Per altra banda, aquest conjunt arquitectònic, projectat pel gironí Joan Bosch, ha estat reconegut en alguna ocasió, com a l'any 1967, quan va quedar finalista en els premis FAD, en la categoria d'Arquitectura. A més, formen part del circuit Arquitectura al peu de Collserola, impulsat per l'Ajuntament.

Gràcia

Una joia del barroc català a la plaça Lesseps

Avui és un dels punts amb més trànsit i activitat de Barcelona, però fa uns segles només hi havia camps i camins. Estem parlant de la plaça Lesseps, on l'any 1626 els frares carmelites descalços van fundar-hi un convent. El van edificar a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. Aquell convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. El 1630, el monestir ja estava acabat, però l'església, que és l'únic element que ha sobreviscut al pas dels anys, no es va acabar fins al 1658.

ELS CÀNONS TRADICIONALS

L'església, coneguda popularment com 'dels Josepets', presideix la plaça i és un dels elements arquitectònics més importants del barroc català. Obra de l'arquitecte fra Josep de la Concepció –nom religiós del carmelita tarragoní Josep Ferrer–, el temple es va enllestir el 1658, tot i que no es va poder consagrar fins al 1687. L'edificació segueix els canons tradicionals del barroc català, mentre que la façana tripartida i amb frontó triangular constitueix un element molt habitual a les esglésies carmelites de l'època.

Per tot plegat, aquesta obra arquitectònica està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) a l'inventari del Patrimoni Cultural català.

Foto: Aj.

La Hidroelèctrica de Catalunya, eclecticisme arquitectònic

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ L'antiga seu de la Central Catalana d'Electricitat –més tard Hidroelèctrica de Catalunya– és una construcció modernista de l'any 1897 que ja introduïa canvis que anunciaven les noves tendències arquitectòniques que s'acabarien imposant, com ara les bigues de ferro de la façana, que li permetien reforçar l'estructura i obrir grans finestrals.

Per altra banda, la particular entrada, en una cantonada, confereix a tota la façana un caràcter singular. Per tot plegat, estem davant d'una edificació prou important per a la història de la ciutat. Ocupada actualment per les oficines d'Endesa, va funcionar com a central tèrmica fins al 1977.

Per tot plegat, l'edifici s'inclou a la ruta modernista de l'Ajuntament i està catalogat

com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). I és que la seva aparença general presenta elements constructius propis del modernisme, com ara l'ús de maó vist, una entrada principal amb elements de pedra i baranes de ferro forjat, entre altres. L'edifici va ser construït entre els anys 1896 i 1899 per l'arquitecte Pere Falqués, i també allotjava els habitatges dels encarregats de la central.

Les oficines de l'edifici de la hidroelèctrica es troben en una llarga nau que en el passat va acollir la maquinària de producció d'electricitat mitjançant el vapor de l'aigua. De fet, encara s'hi poden veure alguns elements originals, com el pont grua o el quadre de comandament. La xemeneia a través de la qual s'evacuava el vapor va ser finalment enderrocada l'any 1961.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Comerç Verd, un canvi de model cap a la sostenibilitat

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Un projecte que neix amb l'objectiu d'agrupar les entitats i les associacions de comerciants dels mercats municipals de Barcelona i que aposta, entre altres coses, per potenciar els productes de qualitat, ecològics i de proximitat cultivats de manera sostenible. Això és Comerç Verd, una iniciativa que recentment ha estat reconeguda en el Gastronòmic Fòrum Barcelona.

De fet, aquesta proposta sorgeix de la mà de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, del Comissionat d'Economia Social de l'Ajuntament i de la Federació de Mercats Municipals davant la necessitat d'unir esforços. Un pas endavant a favor dels comerciants que respon a tres objectius principals: accentuar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus productes, fer que el seu cultiu afavoreixi la

reducció de la petjada de carboni i la lluita contra l'emergència climàtica i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

QÜESTIÓ DE COMPROMÍS

Barcelona és enguany la capital mundial de l'alimentació sostenible. Per això, des de la ciutat es fa especial èmfasi en la necessitat que tot el sector alimentari i gastronòmic giri al voltant de la sostenibilitat.

“Cal un compromís amb la sostenibilitat, ja que per combatre l'emergència climàtica necessitem sistemes alimentaris saludables per a les persones, els territoris i el planeta”, diu Álvaro Porro, Comissionat de Política

“Els mercats ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”

Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. I per engegar aquest canvi, segons Porro és essencial que els mercats barcelonins siguin els que comencin a treballar en aquesta línia. Una manera de fer que, gràcies a la iniciativa Comerç Verd, ja està en pràctica.

“Els mercats són l'ànima dels nostres barris, el motor econòmic de la ciutat i ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”, destaca la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín. “A més, són referents internacionals pel seu model de gestió”, afegeix.

D'aquí aquest reconeixement a Comerç Verd, que, més enllà de premiar la iniciativa, pretén ser un incentiu i fomentar la implantació del reaprofitament alimentari, del producte de proximitat i de la lluita conjunta del sector pel canvi climàtic.

El Gastronòmic Fòrum Barcelona mira al futur i aposta per la cuina i l'alimentació sostenible

Congrés

La Fira de Montjuïc va acollir, un any més, el Gastronòmic Fòrum Barcelona del 18 al 20 d'octubre. Una cita amb els millors cuiners i productes del moment en la qual van participar més de 300 empreses i 60 xefs. Des de Joan Roca fins a Carme Ruscalleda o Ada Parellada. Tot plegat, amb un programa ple de conferències, ponències, taules rodones i tallers, que va permetre als més de 16.000 visitants tastar, aprendre i gaudir de la gastronomia de la mà d'especialistes del sector.

El congrés va començar amb una sessió inaugural que introduïa el tema central d'aquest fòrum: la sostenibilitat. De

fet, la mateixa alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, exposava la necessitat que la ciutat es converteixi en un referent de la gastronomia sostenible. “És el futur”, deia. Per això, totes les activitats del fòrum van girar al voltant de com fer aquest canvi cap a una nova manera de concebre la cuina i l'alimentació.

Tres dies que van servir perquè el sector es retrobés i busqués, conjuntament, nous camins, en un moment en què “cal reconduir els sistemes alimentaris i redirigir les estratègies”, deia el manifest que posava punt final a l'esdeveniment.

Una trobada per deixar constància de la importància que els aliments siguin de proximitat, de temporada, de qualitat i, si cal, reaprofitats.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

El Mercat de Mercats, la festa del producte de proximitat

Fira

Les parades i els paradistes dels mercats de la ciutat van tornar a la fira Mercat de Mercats després de dos anys sense celebrar-se. Una nova edició amb el millor dels seus productes, que enguany es va traslladar a la plaça de les Glòries amb tres dies d'activitats per a totes les edats, amb tapes de mercat i productes de proximitat, durant el penúltim cap de setmana d'octubre.

En un moment en què Barcelona ha estat el centre d'atenció per debatre sobre els reptes de futur de l'alimentació i els efectes de l'actual model alimentari en el canvi climàtic, els mercats s'han volgut acostar a la ciutadania per posar en valor el seu paper com a proveïdors de producte fresc de qualitat, sostenible i de proximitat, vinculat a

l'alimentació saludable i a la dieta mediterrània. Per això, fins a vuit mercats alimentaris, com el de la Boqueria o el de la Concepció, i tres de no alimentaris, com els Encants, van muntar els seus estands a la fira, per oferir i donar a conèixer els seus millors productes. Un total de 19 parades en un espai en el qual també va tenir representació la restauració de la ciutat.

MÉS ENLLÀ DELS MERCATS

A banda de poder comprar i tastar tota mena de productes de qualitat i de proximitat, tots els que van assistir al Mercat de Mercats van poder provar les tapes que havien elaborat alguns dels millors restaurants barcelonins. De fet, la fira va rebre grans xefs que van voler compartir les seves creacions i coneixements de producte, gastronomia,

salut i sostenibilitat alimentària en *showcooks*, tallers i xerrades. Una manera de gaudir de la gastronomia, però també del vi, perquè els assistents van poder tastar alguns dels millors vins catalans del moment.

Tot això i molt més, com un hort urbà, sessions de música o activitats infantils, en una fira organitzada per l'Institut Municipal de Mercats amb la col·laboració de representants de diferents gremis minoristes alimentaris i que va tenir com a protagonistes la sostenibilitat, el reaprofitament alimentari i els productes de proximitat. Tot plegat, un autèntic mercat de mercats, atractiu i festiu, en què els paradistes es van dedicar a aconsellar la ciutadania en salut i alimentació. Dos aspectes bàsics i fonamentals al voltant dels quals van girar totes les activitats i la finalitat, en si mateixa, de la fira.

EN PRIMERA PERSONA

“No tenim clients; tots els que venen són amics”

Xavier Llobet

Llobet Òptics
(Coreixample)

Xavier Llobet és òptic optometrista i copropietari del negoci que van obrir els seus pares ja fa 75 anys. Una òptica que regenta juntament amb els seus dos germans i que es caracteritza pel tracte proper i personalitzat.

Què té Llobet Òptics que no tinguin altres negocis?

Sentit humà i un tracte personalitzat i familiar, de la mà de professionals. Nosaltres no tenim clients; tots els que venen aquí són amics i fem que se sentin com a casa seva gràcies al caliu humà amb què els atenem.

És això el que caracteritza el comerç d'aquesta zona de l'Eixample?

Ens diferencia el turisme i el fet que hi ha pocs veïns, perquè és una zona d'oficines. Però la unió entre els comerciants és molt forta i sempre remem junts per mantenir el nostre propi estil.

Es plantejaria marxar a un altre barri?

Jo estimo l'Eixample i seguiré sempre aquí, perquè per a mi els clients no són un número. Sé qui és cada persona i la seva història de vida. La relació humana entre el comerç i els veïns és increïble.

Què és el que més li agrada de la seva feina?

Que hi poso el cor. A mi no em *flipa* que la gent es gastï 300 euros, el que m'omple és la cara d'un nen o d'un senyor quan s'emprova les ulleres i, en veure's, s'omple d'alegria.

Foto: Mercat de Mercats

El Mercat Central de Florència s'apropa als mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Visita

El Mercat Central de la ciutat de Florència és molt similar al de la Boqueria: històric, amb productes especialitzats i de gran qualitat. Aquesta és la conclusió a la qual va arribar el regidor d'activitats pressupostàries, comercials i productives d'aquest municipi italià, Federico Gianassi, després de visitar alguns dels mercats de Barcelona a mitjans d'octubre. Una visita amb l'objectiu d'establir sinèrgies i de donar a conèixer el funcionament dels mercats barcelonins.

“Els mercats són una joia de la ciutat i entre tots els hem de preservar”, deia el president de la Boqueria, Salvador Capdevila. Per això, el president, el vicepresident i el di-

rector del Consorci del Mercat Central de Florència, acompanyats de Gianassi, van voler conèixer els mercats de la capital catalana. I més tenint en compte que durant la pandèmia han tingut un paper essencial.

PRODUCTES DE PROXIMITAT

Durant la visita, que va anar a càrrec de la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín, es va remarcar la importància que tenen la sostenibilitat i els productes de temporada i de proximitat als mercats de la ciutat. I és que “produir des de la proximitat implica una millor qualitat dels productes i una menor contaminació”, deia la regidora. “Per això hem de preservar els mercats i posar en valor la seva tasca identitària, social i cultural”, apuntava Gianassi.

L'associació de comerciants d'Horta, El Cor d'Horta, ha canviat d'ubicació i té la seva nova seu en un local situat als números 13-15 del carrer Dante Alighieri, des d'on segueix fent el que sempre ha fet: fomentar i donar suport al comerç del barri.

El Gran Recapte arriba al comerç de proximitat

SOLIDARITAT ▶ La tretzena edició del Gran Recapte de Bancs dels Aliments de Catalunya, que l'any passat va aconseguir recaptar a Barcelona 3.794.860 quilos de menjar, serà diferent de les anteriors. Enguany, comptarà amb un participant imprescindible per a l'economia de qualsevol barri: els comerços de proximitat, als quals se'ls

Enguany es faran només donacions econòmiques. Banc dels Aliments / ACN

A partir d'una aplicació la gent podrà fer les donacions econòmiques

convida a participar en la iniciativa solidària a través d'una aplicació. Una nova manera d'aconseguir la quantitat més gran possible d'aliments per a persones de tot Barcelona i Catalunya que els necessiten.

Enguany el Gran Recapte es farà entre el 19 i 27 de novembre. Durant aquests dies els comerciants podran oferir als seus clients l'opció de fer donacions a través de l'aplicació. Un altre dels trets distintius de l'edició d'aquest any és que, a causa de la pandèmia, es faran només donacions econòmiques i no de productes. Un cop finalitzada la campanya, cada establiment es

posarà amb contacte amb una entitat social i col·laboradora del Banc d'Aliments perquè de manera conjunta comprin amb les donacions els aliments més necessitats en la campanya.

I el que no és nou és que, aquest any, també hi haurà recapte *online*, que tindrà lloc de fins a l'11 de desembre després que es posés en marxa el passat de novembre.

Més de 1.500 bars han ampliat terrasses. Foto: Carola López / ACN

La FAVB desaprova el nou pla de terrasses de l'Ajuntament

RESTAURACIÓ ▶ L'ampliació de les terrasses dels bars, que va començar el maig del 2020 a causa de la pandèmia, s'ha convertit en un nou camp de batalla entre el moviment veïnal i l'Ajuntament.

Per una part, al setembre el consistori va aprovar la modificació de l'ordenança per regularitzar les ampliacions, que entrarà en vigor entre el gener i el febrer i suposarà la retirada dels

blocs de formigó. Al mateix temps, els bars i restaurants hauran de tenir models de terrassa homologats.

D'altra banda, el 9 de novembre, la FAVB va presentar al·legacions contra la nova mesura. En aquest sentit, va dir que "la proposta està molt poc treballada" i que, per tant, cal fer un debat més profund sobre els usos de l'espai públic i refer l'ordenança per garantir la convivència.

Waterpolo | Roger Brias, de la UE Horta, acusat d'agressió homòfoba

Àlex Royo, del CN Natació Molins de Rei, ha denunciat que Roger Brias, de la UE Horta, li hauria cridat "maricó" durant el partit disputat el passat dia 13. La UE Horta ha obert un expedient "sobre els fets succeïts" i ha condemnat "enèrgicament qualsevol actitud homòfoba xenòfoba i racista".

Esports

Eva Alegre, una vida a l'aigua

» Formada al CN Sabadell, és la capitana de la UE Horta, líder del grup A de Primera Divisió
 » "L'entrenament amb l'equip és el meu millor moment del dia", confessa l'enginyera de producte

Toni Delgado
HORTA

Eva Alegre (Sabadell, 1995) era tan tímida de petita que no volia guanyar les competicions escolars de natació per no haver de ser el centre d'atenció. "Vaig créixer molt en poc temps i ser més alta em feia ser més ràpida. Així que vaig acabar primera alguna vegada", recorda la capitana de la UE Horta.

Mai, però, li ha agradat nedar. "M'avorreix", confessa. Necessita fer-ho amb els al·licients que el waterpolo li proporciona. "L'entrenament és el meu millor moment del dia. El teu únic problema és ficar una pilota dins una porteria i evitar-ho", descriu Alegre, que s'exercita amb l'equip entre 10 i 11 hores i mitja a la setmana, repartides en cinc dies. El cap de setmana tenen partit.

"Hi ha qui em pregunta per què no em canso del waterpolo i a mi em sembla impensable imaginar-me sense jugar", diu la sabadellenca. La seva vida és l'aigua, ja que treballa com a enginyera de producte a Fluidra, empresa del sector de la piscina i el *wellness*.

ANNI ESPAR, EL SEU MIRALL

Com a nova capitana de la UE Horta intenta transmetre "calma, seguretat i experiència" a un grup on "quasi totes" les seves companyes són més joves que ella. "Es tracta d'animar-les en els moments més difícils, però hem començat tan bé la temporada que no ha calgut gairebé res d'això", explica Alegre, que assegura que necessita millorar en lectura de joc i intensitat defensiva. La seva referent és Anni Espar, líder del CN Mataró i amb qui va coincidir al CN Sabadell, el seu club de formació. "És una juga-

Eva Alegre, capitana de la UE Horta. Foto: Berta Mues

dora i una companya excel·lent que sap com animar-te quan no et surten les coses", la retrata.

Malgrat la primera derrota del curs, el passat 13 de no-

vembre contra el CD Waterpolo Iruña 9802 per 12-11, la UE Horta conserva el lideratge del grup A de Primera Divisió, la segona categoria. El pròxim ri-

val serà, el dissabte 27 de novembre, el Cuatro Caminos, un "bon equip on destaquen Maialen Ona i Claudia Benito. Haurem de donar la nostra millor versió".

Està encantada en el grup amb més química i confiança en la seva etapa a Horta i, curiosament, en la temporada amb més canvis. "Guanyar millora la unió i l'autoestima del grup, i les quatre noves jugadores s'han adaptat molt bé. Tenim molta sort de tenir un entrenador com l'Oriol Masip, que ens entén i es deixa la pell perquè estiguem bé i millorem. Dedicar moltes hores a l'equip", agraeix.

Sempre li estarà agraïda al seu pare, el Xavi Alegre, qui la va apuntar a waterpolo. "Em diu que ja ha vist prou partits, però em ve a veure de tant en tant, eh", confessa, divertida, Alegre, que fa honor al seu cognom.

PROPUESTAS PARA HORTA-GUINARDÓ

Desde el Grupo Municipal de Ciutadans de Horta-Guinardó constatamos la crónica falta de inversión y planificación municipal para resolver los numerosos problemas y proyectos pendientes en nuestro distrito.

Horta-Guinardó tiene unos índices en renta familiar, paro o actividad comercial peores que la media de la ciudad.

Además, tenemos calles y plazas sucias e inseguras, abandono del verde urbano, carencias en los CAP, dificultades del comercio de proximidad y nuestros barrios de montaña tienen una grave falta de accesibilidad.

Nuestras propuestas e iniciativas durante 2021 están centradas en el día a día de los vecinos:

- Mejorar la movilidad y el transporte público, en especial los buses de barrio
- Priorizar la accesibilidad: más escaleras mecánicas y ascensores
- Planes de seguridad y civismo
- Medidas para la reactivación económica: impulso a la apertura de locales vacíos
- Seguimiento de las residencias de nuestros mayores
- Creación de parques infantiles inclusivos y seguros
- Compromiso para el cubrimiento de la Ronda de Dalt
- Paralización de la recogida de basuras "Porta a Porta"

Se deben dar soluciones específicas a los doce barrios, alejadas de políticas ideológicas o del urbanismo táctico, y con una visión del conjunto de Horta-Guinardó a través de la planificación, la transparencia y la rendición de cuentas a vecinos y entidades.

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 @CsHortaGuinardo

 cshorta_guinardo

 Cs Horta-Guinardo

 horta-guinardo@ciudadanos-cs.org

OXIGEN PER A L'ÍNDIA

NECESSITEM EL TEU SUPORT PER ACONSEGUIR UN GENERADOR D'OXIGEN.

Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org
900 111 300

#SOSCovidIndia

amic ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:

www.ficcions.cat

Participa i guanya!

 PlayStation iPhones Smartphones iPads Auriculars versus 116

Organitzat per: **amic**

Amb el suport de: Departament de Cultura

Amb la col·laboració de:

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

La Seguretat Social, via SMS

» Ja són 58 els serveis que ofereix en línia la Seguretat Social amb identificació per missatge
 » És un mètode d'accés que no requereix certificat digital i que t'ofereix moltes possibilitats

► La Seguretat Social ofereix, a través de la seva Seu Electrònica, un conjunt de serveis per facilitar certs tràmits a la ciutadania. Per poder accedir a alguns d'aquests serveis es necessita identificar-se mitjançant un certificat digital emès per una autoritat de certificació reconeguda o fer-ho a través de la plataforma *cl@ve*.

No obstant això, amb l'objectiu de facilitar al màxim possible l'accés als usuaris que no disposen de mitjans d'autenticació digital, la Seguretat Social ha implementat una altra manera d'accedir a certs serveis a través d'un sistema d'autenticació basat en l'enviament per SMS al telèfon de l'usuari d'una contrasenya d'un sol ús, que haurà d'introduir per poder accedir al servei desitjat.

Aquest sistema, habitual en moltes operacions bancàries, basa la seguretat de la identificació de l'usuari en el coneixement per part seva d'una sèrie de dades personals i en la possessió del telèfon mòbil, que s'ha de registrar prèviament a la Seguretat Social a nom del mateix usuari a través d'un procediment segur.

Actualment hi ha 58 serveis diferents als quals es pot accedir a través d'aquest mètode des de la Seu Electrònica. L'últim a incorporar-se a aquesta llarga llista és el simulador JUBIMAR. Aquest nou servei permet a les persones treballadores del Règim Especial del Mar simular la seva futura pensió de jubilació. La simulació té caràcter informatiu, per la qual cosa no genera drets ni expectatives de drets a favor del ciutadà.

VIDA LABORAL

Aquest últim servei se suma als existents, entre els quals destaquen la possibilitat de descarregar diversos informes, com el de la vida laboral, l'íntegrat de prestacions, el d'empresari individual... Ara, amb l'entrada en funcionament d'*Import@ss*, el nou portal de la TGSS, alguns d'aquests serveis et redirigeixen a aquest nou portal de manera senzilla.

El mateix mètode d'identificació via SMS permet fer tràmits com altes, baixes i modificar dades en el Sistema Especial d'Ocupació a la Llar; altes, baixes i canvis de la base de cotització d'autònoms; fer un

A través d'un simple SMS pots accedir a molts serveis de la Seguretat Social. Foto: Pexels

canvi de domicili, del telèfon o del correu electrònic que es tinguin registrats; rectificar els informes de les bases de cotització i de la vida laboral; o sol·licitar el número de la Seguretat Social, entre d'altres.

Entre els tràmits més demandats que es poden fer per aquesta via també hi ha el de sol·licitar la Targeta Sanitària Europea o la possibilitat de consultar la situació en què es troba el tràmit d'una pres-

tació sol·licitada, a nom propi o en representació d'una altra persona, i fer un seguiment de les fases del procés des que es presenta la sol·licitud fins que es resol.

COM FER-HO?

Utilitzar aquest mètode d'identificació via SMS és molt senzill. Només has d'accedir al servei que desitgis i prémer l'opció d'accés via SMS. Seguidament, et pots identificar in-

trouint el teu document d'identificació, la data de naixement i el número de telèfon mòbil (prèviament registrat a la Seguretat Social).

Si les dades introduïdes són correctes i coincideixen amb les registrades a la Seguretat Social, rebràs un SMS amb una contrasenya d'un sol ús al teu telèfon mòbil. A continuació, ja pots introduir aquesta contrasenya que has rebut per accedir al servei desitjat.

Nuevafrontera
 Marcant diferències

A j u d a   a   p e r s o n e s   e n   e x c l u s i ó   s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona   Lleida   Alicante
 Cordoba   Málaga   Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

No t'ho perdís

Cinema alternatiu

L'Alternativa, el Festival de Cinema Independent de Barcelona, celebra enguany la seva 28a edició del 15 de novembre al 5 de desembre en un format híbrid: presencial i en línia. En el format presencial, els espectadors podran veure fins a 15 llargmetratges i 24 curtsmetratges, principalment al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), seu del festival, però també a la Filmoteca de Catalunya, al Zumzeig i al Cinema Maldà. Pel que fa al format *online*, hi haurà una selecció de pel·lícules i curts disponibles a la plataforma Filmin.

Famosos

Paula Bonet (Vila-real, 1980) per fi pot respirar tranquil·la. Aquesta pintora i escriptora d'èxit ha patit l'assetjament d'un home durant un any, tal com ella mateixa ha denunciat públicament (i penal) en diverses ocasions. El passat 13 d'octubre, finalment, l'assetjador va entrar a la presó després d'haver-se saltat l'ordre d'allunyament. Ara, Bonet ha començat una nova etapa. El 5 de novembre va reobrir el seu taller, La Madriguera, a l'Eixample de Barcelona. Allà l'esperaven, fent cua pacientment, desenes de fans que la van acompanyar i van compartir amb ella l'alegria del moment. "No és la meua felicitat, sinó la de saber que la vida de cadascuna de nosaltres importa, i que, entre totes, podem aconseguir que les de les que venen al darrere siguin menys insignificants i puguin ser viscudes amb la llibertat que tot ésser humà mereix", va piular l'artista l'endemà de la reobertura.

La fitxa

QUI ÉS?

P A U L A B O N E T

ÉS FAMOSA PER...

Ser una pintora i escriptora
Primer es va dedicar durant anys a la il·lustració

QUÈ HA FET?

Reobrir el seu taller a l'Eixample
Després d'un any patint l'assetjament d'un home, ara empresonat

A LES XARXES...

Alegria compartida
Tothom celebra que l'artista pugui recuperar la tranquil·litat

Llibres

Objectiu TV3
Àlex Gutiérrez

La de TV3 és una història d'èxit. Contra tot pronòstic, i malgrat els boicots indissimulats de l'Estat, es va fer un lloc als televisors. Amb el temps, però, ha patit tota mena de tensions que l'han conduït a la vora de l'abisme. A partir de desenes d'entrevistes, una intensa investigació i documentació inèdita, Àlex Gutiérrez narra la història mai explicada de TV3.

Teatre

La Casa de los espíritus
Anna Maria Ricart

Carme Portaceli dirigeix aquesta adaptació de l'exitosa novel·la d'Isabel Allende, que narra les aventures i desventures de quatre generacions de la família Trueba, protagonistes d'una trama que segueix de manera paral·lela els moviments socials i polítics que van acompanyar la història del Xile postcolonial. Al teatre Romea de Barcelona.

Música

Eclipse en Miura
Adrià Salas

Adrià Salas, el cantant de La Pegatina, ha publicat aquesta tardor un disc en solitari: *Eclipse en Miura* (Calaverita Records). L'àlbum aplega nou cançons, i totes són col·laboracions. Entre els artistes amb què ha comptat Salas, hi ha Clara Fiol, Mr. Kilombo o Colectivo Panamera. El cantant també està preparant un disc de col·laboracions amb La Pegatina.

Pelis i sèries

El ventre del mar
Agustí Villaronga

Juny de 1816. La fragata l'Alliance, de la Marina francesa, embarranca en un banc de sorra davant de les costes del Senegal. Han d'abandonar la nau. Com que els botes disponibles no són suficients, es construeix un petit rai, una embarcació precària on obliguen a pujar 147 homes. El corrent l'arrossega i desapareix a l'horitzó. Un horror que va durar dies i dies.

ESTILS DE VIDA

Hora de vacunar-se contra la grip

Foto: Pexels

i SALUT

El Departament de Salut es troba immers en la campanya de vacunació de la grip, que va començar el passat 25 d'octubre i que enguany coincideix amb la inoculació de la tercera dosi de la vacuna del coronavirus als majors de 70 anys que faci més de sis mesos que en van rebre la segona.

Salut recorda que l'objectiu és "protegir les persones més vulnerables i disminuir al màxim la possible incidència del virus en els grups de risc". A més, subratlla que la vacuna "és segura i té uns efectes adversos mínims". Però qui s'ha de vacunar? Les persones considerades de risc són els majors de 60 anys, dones embarassades, infants d'entre 6 mesos i 2 anys nascuts prematurament, persones amb malalties cròniques, usuaris de geriàtrics o altres institucions tancades, persones amb obesitat mòrbida, cuidadors de persones de risc i professionals de la salut, sociosanitaris i docents. Totes aquestes persones poden demanar cita contactant directament amb el seu CAP o a través del web de programació de visites, així com a l'apartat 'Cita' de La Meva Salut. S'han establert punts de vacunació segurs en espais annexos i equipaments per descongessionar els CAP.

Les claus .....

QUI?

Persones de risc: majors de 60, embarassades, infants de 6 mesos a 2 anys, malalts crònics o usuaris de residències, entre altres

PER QUÈ?

Per "protegir les persones més vulnerables i disminuir al màxim la possible incidència del virus en els grups de risc", segons Salut

QUAN I ON?

Des del passat 25 d'octubre als punts de vacunació segurs que s'han establert en espais annexos i equipaments

COM?

Tres opcions: contactant directament amb el CAP, a través del web de programació de visites o a l'apartat 'Cita' de La Meva Salut

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

PLAY PERQUÈ TINGUIS LA TEVA OPORTUNITAT

50.000
CONTRACTES
FINANÇATS

Fa massa temps que estem en pausa. Ara és el moment de posar-ho tot en marxa. Per això, destinarem més recursos que mai a impulsar la contractació i fer front a l'atur.

PLAY
PERQUÈ TOT
ES TORNI A MOURE

Informa-te'n a play.gencat.cat

Unió
Europea

Generalitat
de Catalunya